

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΟΔΗΓΙΑ 92/96/ΕΟΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 10ης Νοεμβρίου 1992

για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση ζωής, και για την τροποποίηση των οδηγιών 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ (τρίτη οδηγία σχετικά με την ασφάλεια ζωής)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 57 παράγραφος 2 και το άρθρο 66,

την πρόταση της Επιτροπής ⁽¹⁾,Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ⁽²⁾,Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

1. ότι είναι αναγκαίο να ολοκληρωθεί η εσωτερική αγορά στον τομέα της πρωτασφάλισης ζωής, τόσο όσον αφορά την ελευθερία εγκατάστασης όσο και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, προκειμένου να διευκολυνθούν οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις που εδρεύουν στην Κοινότητα ν'αναλαμβάνουν υποχρεώσεις εντός της Κοινότητας·
2. ότι η δεύτερη οδηγία 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 8ης Νοεμβρίου 1990 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση ζωής και για τη θέσπιση των διατάξεων που σκοπό έχουν να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ ⁽⁴⁾ συνέβαλε ήδη σε μεγάλο βαθμό στην υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς στον τομέα της πρωτασφάλισης ζωής, παρέχοντας στους αντισυμ-

βαλλομένους, οι οποίοι, εφόσον παίρνουν την πρωτοβουλία να συνολογήσουν υποχρέωση με ασφαλιστική επιχείρηση σε άλλο κράτος μέλος, δεν χρήζουν ιδιαίτερης προστασίας στο κράτος μέλος της υποχρέωσης, πλήρη ελευθερία ν'απευθυνθούν στην ευρύτερη δυνατή ασφαλιστική αγορά·

3. ότι η οδηγία 90/619/ΕΟΚ αποτελεί, κατά συνέπεια, σημαντικό στάδιο της προσέγγισης των εθνικών αγορών στα πλαίσια μιας ενιαίας ενοποιημένης αγοράς, το οποίο πρέπει να συμπληρωθεί με άλλα κοινοτικά μέσα προκειμένου να μπορούν όλοι οι αντισυμβαλλόμενοι, ανεξάρτητα από το αν παίρνουν οι ίδιοι την πρωτοβουλία ή όχι, ν' απευθύνονται σε οποιονδήποτε ασφαλιστή που εδρεύει στην Κοινότητα και ασκεί σ' αυτήν τις δραστηριότητές του είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, εξασφαλίζοντάς τους συγχρόνως επαρκή προστασία·
4. ότι η παρούσα οδηγία εντάσσεται στο νομοθετικό κοινοτικό έργο που έχει ήδη υλοποιηθεί, ιδίως μέσω της πρώτης οδηγίας 79/267/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 1979 περί συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη δραστηριότητας πρωτασφάλισης ζωής και την άσκησή της ⁽⁵⁾, καθώς και της οδηγίας 91/674/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 19ης Δεκεμβρίου 1991 για τους ετήσιους και τους ενοποιημένους λογαριασμούς των ασφαλιστικών επιχειρήσεων ⁽⁶⁾·
5. ότι η προσέγγιση που υιοθετήθηκε συνίσταται στην επίτευξη βασικής, αναγκαίας και επαρκούς εναρμόνι-

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 99 της 16. 4. 1991, σ. 2.⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 176 της 13. 7. 1992, σ. 93 και απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 1992 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 14 της 20. 1. 1992, σ. 11.⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. L 330 της 29. 11. 1990, σ. 50.⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. L 63 της 13. 3. 1979, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τη δεύτερη οδηγία 90/619/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 330 της 29. 11. 1990, σ. 50).⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. L 374 της 31. 12. 1991, σ. 7.

σης για την αμοιβαία αναγνώριση των αδειών και των συστημάτων προληπτικού ελέγχου, επιτρέπουσας τη χορήγηση ενιαίας άδειας με ισχύ σε όλη την Κοινότητα και την εφαρμογή της αρχής του ελέγχου από το κράτος μέλος καταγωγής·

6. ότι, ως εκ τούτου, η πρόσβαση στην ασφαλιστική δραστηριότητα και η άσκησή της εξαρτώνται εφεξής από τη χορήγηση ενιαίας άδειας από τις αρχές του κράτους μέλους στο οποίο εδρεύει η ασφαλιστική επιχείρηση· ότι η άδεια αυτή επιτρέπει στην επιχείρηση να ασκεί δραστηριότητες σε ολόκληρη την Κοινότητα, είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών· ότι το κράτος μέλος του υποκαταστήματος ή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών δεν θα μπορεί πλέον να απαιτεί τη χορήγηση νέας άδειας στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που επιθυμούν να ασκήσουν ασφαλιστικές δραστηριότητες σ' αυτό το κράτος μέλος και έχουν ήδη λάβει άδεια στο κράτος μέλος καταγωγής· ότι απαιτείται, επομένως, να τροποποιηθούν προς την κατεύθυνση αυτή οι οδηγίες 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ·
7. ότι την ευθύνη για την εποπτεία της χρηματοοικονομικής ευρωστίας της ασφαλιστικής επιχείρησης, ιδίως όσον αφορά τη φερεγγυότητά της και τη σύσταση επαρκών τεχνικών αποθεματικών, καθώς και την κάλυψη αυτών των αποθεματικών από νομισματικώς αντίστοιχα στοιχεία ενεργητικού, έχουν εφεξής οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής·
8. ότι η διενέργεια των πράξεων, στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ, δεν μπορεί να συνεπάγεται, σε καμία περίπτωση, συρρίκνωση των εξουσιών που απονέμονται στις εκάστοτε αρμόδιες αρχές έναντι των κατόχων των στοιχείων του ενεργητικού στα οποία αναφέρεται η εν λόγω διάταξη·
9. ότι ορισμένες διατάξεις της παρούσας οδηγίας ορίζουν τους ελάχιστους κανόνες· ότι το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να θεσπίσει αυστηρότερους κανόνες για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν λάβει άδεια από τις δικές του αρμόδιες αρχές·
10. ότι οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών πρέπει να διαθέτουν τα μέσα ελέγχου που είναι αναγκαία για να εξασφαλιστεί η ομαλή άσκηση των δραστηριοτήτων της ασφαλιστικής επιχείρησης στο σύνολο της Κοινότητας, είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών· ότι, συγκεκριμένα, οι αρχές αυτές πρέπει να είναι σε θέση να θεσπίζουν κατάλληλα μέτρα διασφάλισης ή να επιβάλλουν κυρώσεις προκειμένου να προλαμβάνουν ενδεχόμενες παρατυπίες και παραβάσεις των διατάξεων στον τομέα του ελέγχου των ασφαλίσεων·
11. ότι οι διατάξεις περί μεταβίβασης του χαρτοφυλακίου είναι ανάγκη να προσαρμοσθούν στο νομικό καθεστώς της ενιαίας άδειας που θεσπίζεται με την παρούσα οδηγία·
12. ότι πρέπει να τροποποιηθεί επί το ελαστικότερον ο κανόνας της εξειδίκευσης που θεσπίζει η οδηγία 79/267/ΕΟΚ, έτσι ώστε να δοθεί στα κράτη μέλη που το επιθυμούν η δυνατότητα να χορηγούν στην ίδια επιχείρηση άδειες για τους ασφαλιστικούς κλάδους που αναφέρονται στο παράρτημα της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ και για τις ασφαλιστικές πράξεις των κλάδων 1 και 2 του παραρτήματος της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ ⁽¹⁾· ότι η ευχέρεια αυτή πρέπει όμως να εξαρτάται από ορισμένες προϋποθέσεις όσον αφορά την τήρηση των λογιστικών κανόνων και των κανόνων εκκαθάρισης·
13. ότι είναι ανάγκη, για λόγους προστασίας των ασφαλιζομένων, κάθε ασφαλιστική επιχείρηση να συνιστά επαρκή τεχνικά αποθεματικά· ότι ο υπολογισμός των αποθεματικών αυτών πραγματοποιείται κυρίως βάσει αναλογιστικών αρχών· ότι πρέπει να επέλθει συντονισμός των αρχών αυτών ώστε να διευκολυνθεί η αμοιβαία αναγνώριση των διατάξεων περί προληπτικής εποπτείας που ισχύουν στα διάφορα κράτη μέλη·
14. ότι είναι ευκαίριο, για λόγους σύνεσης, να επέλθει ένας στοιχειώδης συντονισμός των κανόνων που διέπουν τους περιορισμούς του επιτοκίου κατά τον υπολογισμό των τεχνικών αποθεματικών και ότι, εφ' όσον οι υφιστάμενες μέθοδοι περιορισμού είναι εξ ίσου ορθές, συνετές και ισοδύναμες, ενδείκνυται μάλλον να δοθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα να επιλέξουν ελεύθερα τη μέθοδο που θα χρησιμοποιηθούν·
15. ότι είναι σκόπιμος ο συντονισμός των κανόνων σχετικά με τον υπολογισμό, τη διαφοροποίηση, τον εντοπισμό και τη νομισματική αντιστοιχία των στοιχείων ενεργητικού που συνιστούν τα τεχνικά αποθεματικά προκειμένου να διευκολυνθεί η αμοιβαία αναγνώριση των διατάξεων των κρατών μελών· ότι ο συντονισμός αυτός πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα μέτρα που έχουν ληφθεί στον τομέα της ελευθέρωσης των κινήσεων κεφαλαίων με την οδηγία 88/361/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Ιουνίου 1988 για τη θέση σε εφαρμογή του άρθρου 67 της συνθήκης ⁽²⁾, καθώς και την πρόοδο που έχει πραγματοποιήσει η Κοινότητα για την ολοκλήρωση της οικονομικής και νομισματικής ένωσης·
16. ότι, ωστόσο, το κράτος μέλος καταγωγής δεν μπορεί να απαιτεί από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να τοποθετούν τα στοιχεία ενεργητικού που αντιστοιχούν στα τεχνικά αποθεματικά τους σε συγκεκριμένες κατηγο-

⁽¹⁾ Πρώτη οδηγία 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Ιουλίου 1973 περί συντονισμού των νομοθετικών κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την αγάληψη δραστηριότητας πρωτασφαλίσεως εκτός της ασφαλίσεως ζωής και την άσκηση αυτής (ΕΕ αριθ. L 228 της 16. 8. 1973, σ. 3). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 90/618/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 330 της 29. 11. 1990, σ. 44).

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 178 της 8. 7. 1988, σ. 5.

ρίες ενεργητικού, δεδομένου ότι αυτού του είδους οι απαιτήσεις δεν συμβιβάζονται με τα μέτρα που αφορούν την ελευθέρωση των κινήσεων κεφαλαίων που προβλέπονται στην οδηγία 88/361/ΕΟΚ.

17. ότι, μέχρι να εκδοθεί οδηγία για τις επενδυτικές υπηρεσίες που να εναρμονίζει, μεταξύ άλλων, τον ορισμό, της έννοιας της ρυθμιζόμενης αγοράς, είναι αναγκαίο, για τις ανάγκες της παρούσας οδηγίας και με την επιφύλαξη αυτής της μελλοντικής εναρμόνισης, να δοθεί ένας προσωρινός ορισμός αυτής της έννοιας τον οποίο θα αντικαταστήσει ο ορισμός που θα αποτελέσει αντικείμενο κοινοτικής εναρμόνισης βάσει της οποίας θα ανατίθενται στο κράτος μέλος καταγωγής της αγοράς οι αρμοδιότητες που ανατίθενται μεταβατικά με την παρούσα οδηγία, στο κράτος μέλος καταγωγής της ασφαλιστικής επιχείρησης·
18. ότι είναι σκόπιμο να συμπληρωθεί ο κατάλογος των στοιχείων τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν για τη σύσταση του περιθωρίου φερεγγυότητας, που απαιτείται από την οδηγία 79/267/ΕΟΚ, προκειμένου να ληφθούν υπόψη τα νέα χρηματοπιστωτικά μέσα και οι διευκολύνσεις που παρέχονται στα άλλα χρηματοδοτικά ιδρύματα για τη σύσταση των ιδίων κεφαλαίων τους·
19. ότι η εναρμόνιση του δικαίου που διέπει την ασφαλιστική σύμβαση δεν αποτελεί προϋπόθεση για την υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς των ασφαλίσεων· ότι, κατά συνέπεια, η δυνατότητα που δίδεται στα κράτη μέλη να επιβάλλουν την εφαρμογή της νομοθεσίας τους στις ασφαλιστικές συμβάσεις που καλύπτουν υποχρεώσεις στο έδαφός τους, παρέχει επαρκείς εγγυήσεις στους αντισυμβαλλομένους·
20. ότι, στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς, η δυνατότητα πρόσβασης σ' ένα ευρύτερο φάσμα ασφαλιστικών προϊόντων στην Κοινότητα, προκειμένου να είναι δυνατή η επιλογή του καταλληλότερου για τις ανάγκες του προϊόντος, αποβαίνει προς το συμφέρον του αντισυμβαλλομένου· ότι εναπόκειται στο κράτος μέλος της υποχρέωσης να μεριμνά ώστε να μην υπάρχει στο έδαφός του κανένα εμπόδιο για την εμπορία όλων των ασφαλιστικών προϊόντων που προσφέρονται στην Κοινότητα, εφόσον η εμπορία των προϊόντων αυτών δεν αντιβαίνει στις νομικές διατάξεις περί προστασίας του γενικού συμφέροντος που ισχύουν στο κράτος μέλος της υποχρέωσης και, στο μέτρο που το γενικό συμφέρον δεν διασφαλίζεται από τους κανόνες του κράτους μέλους καταγωγής, υπό την προϋπόθεση ότι οι διατάξεις αυτές πρέπει να εφαρμόζονται, κατά τρόπο που δεν εισάγει διακρίσεις, σε κάθε επιχείρηση η οποία ασκεί τις δραστηριότητές της στο εν λόγω κράτος μέλος και είναι αντικειμενικά απαραίτητες και ανάλογες με τον επιδιωκόμενο στόχο·
21. ότι τα κράτη μέλη πρέπει να είναι σε θέση να εξασφαλίζουν ότι τα ασφαλιστικά προϊόντα και τα συμβατικά έγγραφα που χρησιμοποιούνται για την εκπλήρωση υποχρεώσεων που αναλαμβάνονται στο έδαφός τους, είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς

ελεύθερης παροχής υπηρεσιών τηρούν τις εφαρμοστέες νομικές διατάξεις περί προστασίας του γενικού συμφέροντος· ότι τα εφαρμοζόμενα συστήματα ελέγχου πρέπει να είναι προσαρμοσμένα στις απαιτήσεις της εσωτερικής αγοράς χωρίς, ωστόσο, να είναι δυνατόν να αποτελούν προϋπόθεση για την άσκηση της ασφαλιστικής δραστηριότητας· ότι, στο πλαίσιο αυτό, δεν δικαιολογείται η εφαρμογή συστημάτων προηγούμενης έγκρισης των όρων ασφάλισης· ότι πρέπει, κατά συνέπεια, να προβλεφθούν άλλα συστήματα ανταποκρινόμενα καλύτερα στις απαιτήσεις της εσωτερικής αγοράς, τα οποία θα επιτρέπουν σε κάθε κράτος μέλος να εγγυάται ουσιαστική προστασία των αντισυμβαλλομένων·

22. ότι, για την εφαρμογή αναλογιστικών αρχών σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, επιτρέπεται παρ' όλ' αυτά να μπορεί να απαιτεί το κράτος μέλος καταγωγής τη συστηματική κοινοποίηση των τεχνικών στοιχείων βάσει των οποίων υπολογίζονται τα τιμολόγια των συμβάσεων και τα τεχνικά αποθεματικά, πράγμα που αποκλείει την κοινοποίηση των γενικών και ειδικών όρων των συμβολαίων αλλά και των εμπορικών τιμολογίων της επιχείρησης·
23. ότι, στα πλαίσια της ενιαίας ασφαλιστικής αγοράς, ο καταναλωτής θα διαθέτει μεγαλύτερο πεδίο επιλογής και μεγαλύτερη ποικιλία συμβάσεων· ότι, για να επωφεληθεί πλήρως από την ποικιλομορφία και τον αυξημένο ανταγωνισμό, πρέπει να είναι επαρκώς ενημερωμένος ώστε να επιλέγει τη σύμβαση που ανταποκρίνεται καλύτερα στις ανάγκες του· ότι αυτή η ανάγκη ενημέρωσης αποβαίνει σημαντικότερη και λόγω της πολύ μεγάλης διάρκειας των υποχρεώσεων· ότι πρέπει, ως εκ τούτου, να επέλθει συντονισμός ενός ελάχιστου αριθμού διατάξεων ώστε ο καταναλωτής να ενημερώνεται με ασφήνεια και ακρίβεια ως προς τα βασικά χαρακτηριστικά των προσφερόμενων προϊόντων και ως προς τα στοιχεία των φορέων που είναι αρμόδιοι για την εξέταση απαιτήσεων των αντισυμβαλλομένων, των ασφαλισμένων ή των δικαιούχων της συμβάσεως·
24. ότι η διαφήμιση των ασφαλιστικών προϊόντων αποτελεί σημαντικό παράγοντα διευκόλυνσης της πραγματικής άσκησης των ασφαλιστικών δραστηριοτήτων στη Κοινότητα· ότι είναι σημαντικό να έχουν οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις την ευχέρεια να χρησιμοποιούν όλα τα κανονικά μέσα διαφήμισης στο κράτος μέλος του υποκαταστήματος ή της παροχής των υπηρεσιών· ότι, παρ' όλ' αυτά, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν την τήρηση των κατ' ιδίαν κανόνων που διέπουν τη μορφή και το περιχόμενο αυτής της διαφήμισης και απορρέουν είτε από κοινοτικές νομοθετικές πράξεις περί διαφημίσεως είτε από διατάξεις που θεσπίζουν τα κράτη μέλη για λόγους γενικού συμφέροντος·
25. ότι, στα πλαίσια της εσωτερικής αγοράς, κανένα κράτος μέλος δεν μπορεί πλέον να απαγορεύσει την ταυτόχρονη άσκηση στο έδαφός του ασφαλιστικής δραστηριότητας υπό καθεστώς εγκατάστασης και υπό

- καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών· ότι θα πρέπει, κατά συνέπεια, να καταργηθεί η δυνατότητα που παρέχεται σχετικά με το θέμα αυτό στα κράτη μέλη με την οδηγία 90/619/ΕΟΚ·
26. ότι πρέπει να προβλεφθεί καθεστώς κυρώσεων που θα εφαρμόζονται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η ασφαλιστική επιχείρηση δεν συμμορφώνεται, στο κράτος μέλος όπου αναλαμβάνεται η υποχρέωση, με τις ισχύουσες για αυτήν διατάξεις περί γενικού συμφέροντος·
27. ότι ορισμένα κράτη μέλη δεν υποβάλλουν τις ασφαλιστικές πράξεις σε κανένα είδος έμμεσης φορολογίας, ενώ τα περισσότερα κράτη μέλη επιβάλλουν στις πράξεις αυτές ειδικές φορολογικές επιβαρύνσεις και άλλες μορφές εισφορών· ότι υπάρχουν αισθητές διαφορές ως προς τη διάρθρωση και τους συντελεστές αυτών των φορολογικών επιβαρύνσεων και εισφορών μεταξύ των κρατών μελών που τις επιβάλλουν· ότι θα πρέπει να αποφευχθούν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού οφειλόμενες στις υπάρχουσες διαφορές στον τομέα των ασφαλιστικών υπηρεσιών μεταξύ των κρατών μελών· ότι, με την επιφύλαξη μεταγενέστερου συντονισμού, η εφαρμογή του φορολογικού καθεστώτος καθώς και άλλων μορφών εισφορών που προβλέπονται στο κράτος μέλος στο οποίο αναλαμβάνεται η υποχρέωση, μπορεί να επιτρέψει την αντιμετώπιση αυτού του μειονεκτήματος και ότι εναπόκειται στα κράτη μέλη η θέσπιση λεπτομερειών που θα εξασφαλίζουν την είσπραξη των εν λόγω φορολογικών επιβαρύνσεων και εισφορών·
28. ότι επιβάλλεται να επέλθει κοινοτικός συντονισμός στον τομέα της εκκαθάρισης ασφαλιστικών επιχειρήσεων· ότι, από τώρα ήδη, πρέπει να προβλεφθεί ότι, σε περίπτωση εκκαθάρισης ασφαλιστικής επιχείρησης, το σύστημα εγγύησης που έχει δημιουργήσει κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ίση μεταχείριση σε όλους τους ασφαλιστικούς πιστωτές, ανεξαρτήτως εθαγένειας των πιστωτών αυτών και ανεξαρτήτως του τρόπου ανάληψης της υποχρέωσης·
29. ότι μπορούν ν' αποβούν αναγκαίες οι κατά διαστήματα τεχνικής φύσεως τροποποιήσεις των αναλυτικών κανόνων της παρούσας οδηγίας, προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι μελλοντικές εξελίξεις του ασφαλιστικού τομέα· ότι, εάν οι τροποποιήσεις αυτές αποβούν αναγκαίες, θα τις διενεργήσει η Επιτροπή αφού ζητήσει τη γνώμη της επιτροπής ασφαλίσεων, που έχει συσταθεί με την οδηγία 91/675/ΕΟΚ ⁽¹⁾, στα πλαίσια των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που απονέμουν οι διατάξεις της συνθήκης στην Επιτροπή·
30. ότι είναι απαραίτητη η θέσπιση ειδικών διατάξεων για τη μετάβαση από το νομικό καθεστώς το ισχύον κατά τη θέση σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στο νομικό καθεστώς που αυτή θεσπίζει· ότι σκοπός των διατάξεων αυτών θα είναι να μην επωμισθούν πρόσθετο φόρτο εργασίας οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών·
31. ότι, βάσει του άρθρου 8Γ της συνθήκης, πρέπει να λαμβάνεται υπ' όψη το μέγεθος της προσπάθειας την οποία θα πρέπει να καταβάλουν ορισμένες οικονομίες που εμφανίζουν διαφορές ανάπτυξης· ότι ενδείκνυται, κατά συνέπεια, να χορηγηθεί σε ορισμένα κράτη μέλη ένα μεταβατικό καθεστώς βαθμιαίας εφαρμογής της παρούσας οδηγίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- α) *ασφαλιστική επιχείρηση*: κάθε επιχείρηση που έχει λάβει διοικητική άδεια σύμφωνα με το άρθρο 6 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ·
- β) *υποκατάστημα*: κάθε πρακτορείο ή υποκατάστημα ασφαλιστικής επιχείρησης, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 3 της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ·
- γ) *υποχρέωση*: υποχρέωση που λαμβάνει συγκεκριμένη μορφή μέσω ενός από τα είδη ασφαλίσεων ή εργασιών που αναφέρονται στο άρθρο 1 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ·
- δ) *κράτος μέλος καταγωγής*: το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η εταιρική έδρα της ασφαλιστικής επιχείρησης που αναλαμβάνει την υποχρέωση·
- ε) *κράτος μέλος του υποκαταστήματος*: το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται το υποκατάστημα που αναλαμβάνει την υποχρέωση·
- στ) *κράτος μέλος της παροχής των υπηρεσιών*: το κράτος μέλος της ασφαλιστικής υποχρέωσης, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο ε) της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ, εφόσον η υποχρέωση έχει αναληφθεί από ασφαλιστική επιχείρηση ή υποκατάστημα που βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος·
- ζ) *έλεγχος*: η σχέση που υφίσταται μεταξύ θυγατρικής και μητρικής επιχείρησης, όπως ορίζεται στο άρθρο 1 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ ⁽²⁾, ή παρεμφερής σχέση μεταξύ οποιουδήποτε φυσικού ή νομικού προσώπου και επιχείρησης·

⁽²⁾ Έβδομη οδηγία (83/349/ΕΟΚ) του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 1983 βασισμένη στο άρθρο 54 παράγραφος 3 στοιχείο ζ) της συνθήκης για τους ενοποιημένους λογαριασμούς. (ΕΕ αριθ. L 193 της 18. 7. 1983, σ. 1). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 90/605/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 317 της 16. 11. 1990, σ. 60.)

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 374 της 31. 12. 1991, σ. 32.

η) *ειδική συμμετοχή*: η κατοχή, άμεσα ή έμμεσα, τουλάχιστον 10 % του κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου μιας επιχείρησης, ή κάθε άλλη δυνατότητα άσκησης ουσιαστικής επιρροής στη διαχείριση της επιχείρησης στην οποία υπάρχει συμμετοχή.

Για την εφαρμογή του παρόντος ορισμού, στο πλαίσιο των άρθρων 7 και 14, και των άλλων ποσοστών συμμετοχής που αναφέρονται στο άρθρο 14, λαμβάνονται υπόψη τα δικαιώματα ψήφου που προβλέπονται στο άρθρο 7 της οδηγίας 88/627/ΕΟΚ ⁽¹⁾.

θ) *μητρική επιχείρηση*: η μητρική επιχείρηση κατά την έννοια των άρθρων 1 και 2 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ

ι) *θυγατρική*: θυγατρική επιχείρηση κατά την έννοια των άρθρων 1 και 2 της οδηγίας 83/349/ΕΟΚ· κάθε θυγατρική επιχείρηση άλλης θυγατρικής επιχείρησης θεωρείται επίσης θυγατρική της μητρικής επιχείρησης που είναι επικεφαλής αυτών των επιχειρήσεων·

ια) *ρυθμιζόμενη αγορά*: μια χρηματοπιστωτική αγορά η οποία θεωρείται από το κράτος μέλος καταγωγής της επιχείρησης ως ρυθμιζόμενη αγορά μέχρι να δοθεί ο ορισμός της στα πλαίσια οδηγίας για τις επενδυτικές υπηρεσίες και η οποία χαρακτηρίζεται από:

— κανονική λειτουργία,

— το γεγονός ότι οι διατάξεις που θεσπίζονται ή εγκρίνονται από τις κατάλληλες αρχές ορίζουν τους όρους λειτουργίας της αγοράς, τους όρους πρόσβασης στην αγορά καθώς και, όταν εφαρμόζεται η οδηγία 79/279/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 1979 περί του συντονισμού των όρων εισαγωγής κινητών αξιών σε χρηματιστήριο αξιών ⁽²⁾, τους όρους εισαγωγής στο χρηματιστήριο που καθορίζονται από αυτή την οδηγία και, όταν η οδηγία αυτή δεν εφαρμόζεται, τους όρους που πρέπει να πληρούν αυτοί οι χρηματοπιστωτικοί τίτλοι για να μπορούν να είναι πράγματι διαπραγματεύσιμοι στην αγορά.

Για τις ανάγκες της παρούσας οδηγίας, μια ρυθμιζόμενη αγορά μπορεί να βρίσκεται σε κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, η αγορά πρέπει να είναι αναγνωρισμένη από το κράτος μέλος καταγωγής της επιχείρησης και να πληροί ανάλογες προϋποθέσεις. Οι διαπραγματεύσιμοι χρηματοπιστωτικοί τίτλοι πρέπει να είναι ανάλογης ποιότητας προς τους διαπραγματεύσιμους τίτλους στην ή τις ρυθμιζόμενες αγορές του εν λόγω κράτους μέλους·

(¹) Οδηγία 88/627/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1988 σχετικά με τις πληροφορίες που πρέπει να δημοσιεύονται κατά την απόκτηση και την εκχώρηση σημαντικής συμμετοχής σε εταιρεία της οποίας οι μετοχές είναι εισηγμένες στο χρηματιστήριο (ΕΕ αριθ. L 348 της 17. 12. 1988, σ. 62).

(²) ΕΕ αριθ. L 66 της 13. 3. 1979, σ. 21. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 82/148/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 62 της 5. 3. 1982, σ. 22).

ιβ) *αρμόδιες αρχές*: οι εθνικές αρχές που είναι εξουσιοδοτημένες, δυνάμει νόμου ή ρυθμίσεων, να ελέγχουν τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις.

Άρθρο 2

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται στις υποχρεώσεις και τις επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ.

2. Στο άρθρο 1 σημείο 2 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ διαγράφονται οι όροι «και επιτρέπονται στη χώρα ασκήσεως της δραστηριότητας».

3. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις ασφαλίσσεις και στις εργασίες ούτε στις επιχειρήσεις και στους οργανισμούς που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ, ούτε στους οργανισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 4 της εν λόγω οδηγίας.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΗΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

Άρθρο 3

Το άρθρο 6 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 6

Η πρόσβαση στις δραστηριότητες που αναφέρονται στην παρούσα οδηγία υπόκειται στην προηγούμενη χορήγηση διοικητικής άδειας.

Την άδεια αυτή πρέπει να ζητάει από τις αρχές του κράτους μέλους καταγωγής:

- α) η επιχείρηση που εγκαθιστά την εταιρική έδρα της στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους·
- β) η επιχείρηση η οποία, αφού έχει λάβει την άδεια που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο, επεκτείνει τις δραστηριότητές της στο σύνολο ενός κλάδου ή σε άλλους κλάδους.»

Άρθρο 4

Το άρθρο 7 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 7

1. Η άδεια ισχύει για το σύνολο της Κοινότητας και επιτρέπει στην επιχείρηση να ασκήσει δραστηριότητες είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

2. Η άδεια χορηγείται ανά κλάδο όπως ορίζεται στο παράρτημα. Καλύπτει αλόκληρο τον κλάδο, εκτός αν η αιτούσα επιχείρηση επιθυμεί να καλύπτει μόνον ένα μέρος των κινδύνων που περιλαμβάνει ο κλάδος αυτός.

Οι αρμόδιες αρχές δύνανται να περιορίζουν το πεδίο ισχύος της άδειας που έχει ζητηθεί για ένα κλάδο στις δραστηριότητες και μόνον που περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα δραστηριοτήτων που αναφέρεται στο άρθρο 9.

Κάθε κράτος μέλος έχει τη διακριτική ευχέρεια να χορηγεί άδεια για πολλούς κλάδους, εφόσον η εθνική νομοθεσία επιτρέπει την ταυτόχρονη άσκηση δραστηριότητας στους εν λόγω κλάδους.»

Άρθρο 5

Το άρθρο 8 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 8

1. Το κράτος μέλος καταγωγής απαιτεί από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που ζητούν τη χορήγηση άδειας:

α) να υιοθετούν μία από τις ακόλουθες μορφές:

- όσον αφορά το Βασίλειο του Βελγίου: “société anonyme”/“naamloze vennootschap”, “société en commandite par actions”/“commanditaire vennootschap op aandelen”, “association d’assurance mutuelle”/“onderlinge verzekeringsvereniging”, “société coopérative”/“coöperatieve vennootschap”,
- όσον αφορά το Βασίλειο της Δανίας: “aktieselskaber”, “gensidige selskaber”, “pensionskasser omfattende af lov om forsikringsvirksomhed (tvaergående pensionskasser)”,
- όσον αφορά την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: “Aktiengesellschaft”, “Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, “Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen”,
- όσον αφορά τη Γαλλική Δημοκρατία: “société anonyme”, “société d’assurance mutuelle”, “institution de prévoyance régie par le code de la Sécurité Sociale”, “institution de prévoyance régie par le Code rural” καθώς και “mutuelles régies par le Code de la Mutualité”,
- όσον αφορά την Ιρλανδία: “incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered under the Friendly Societies Acts”,
- όσον αφορά την Ιταλική Δημοκρατία: “società per azioni”, “società cooperativa”, “mutua di assicurazione”,
- όσον αφορά το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου: “société anonyme”, “société en commandite par actions”, “association d’assurances mutuelles”, “société coopérative”,

— όσον αφορά το Βασίλειο των Κάτω Χωρών: “naamloze vennootschap”, “onderlinge waarborgmaatschappij”,

— όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο: “incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited”, “societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts”, “societies registered or incorporated under the Friendly Societies Act”, “the association of underwriters known as Lloyd’s”,

— όσον αφορά την Ελληνική Δημοκρατία: “ανώνυμη εταιρεία”,

— όσον αφορά το Βασίλειο της Ισπανίας: “sociedad anónima”, “sociedad mutua”, “sociedad cooperativa”,

— όσον αφορά την Πορτογαλική Δημοκρατία: “sociedade anónima”, “mútua de seguros”.

Η ασφαλιστική επιχείρηση θα μπορεί επίσης να υιοθετήσει τη μορφή της ευρωπαϊκής εταιρείας, αφ’ης στιγμής θεσπιστεί η μορφή αυτή.

Εξάλλου, τα κράτη μέλη μπορούν να δημιουργήσουν, κατά περίπτωση, επιχειρήσεις δημοσίου δικαίου οποιασδήποτε μορφής, εφόσον οι οργανισμοί αυτοί διεξάγουν ασφαλιστικές εργασίες με όρους ισοδύναμους με εκείνους των επιχειρήσεων ιδιωτικού δικαίου·

β) να περιορίζουν τον εταιρικό σκοπό τους στις δραστηριότητες τις προβλεπόμενες από την παρούσα οδηγία στις εργασίες που προκύπτουν άμεσα από αυτές, εξαιρουμένης κάθε άλλης εμπορικής δραστηριότητας·

γ) υποβάλλουν πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 9·

δ) να κατέχουν το ελάχιστο κεφάλαιο εγγύησης που προβλέπεται στο άρθρο 20 παράγραφος 2·

ε) να διοικούνται κατά τρόπο αποτελεσματικό από πρόσωπα που πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις εντιμότητας και επαγγελματικών προσόντων ή εμπειρίας.

2. Η επιχείρηση η οποία ζητάει τη χορήγηση άδειας για την επέκταση των δραστηριοτήτων της σε άλλους κλάδους ή για την επέκταση άδειας που καλύπτει μέρος μόνον των κινδύνων ενός κλάδου, οφείλει να υποβάλει πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 9.

Επιπλέον, οφείλει να αποδείξει ότι διαθέτει το περιθώριο φερεγγυότητας που προβλέπεται στο άρθρο 19 και ότι διαθέτει το κεφάλαιο εγγύησης που αναφέρεται στο άρθρο 20 παράγραφοι 1 και 2.

3. Τα κράτη μέλη δεν προβλέπουν διατάξεις με τις οποίες απαιτείται η προηγούμενη συναίνεση ή η συστηματική κοινοποίηση των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, των τιμολογίων, των τεχνικής φύσεως στοιχείων που χρησιμοποιούνται ως βάση ιδίως για τον υπολογισμό των τιμολογίων και των τεχνικών αποθεματικών, και των υποδειγμάτων και άλλων εντύπων που η ασφαλιστική επιχείρηση προτίθεται να χρησιμοποιήσει στις σχέσεις της με τους αντισυμβαλλομένους.

Παρά το πρώτο εδάφιο, και αποκλειστικά και μόνο για να ελέγχεται η τήρηση των εθνικών διατάξεων σχετικά με τις αναλογιστικές αρχές, το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να απαιτεί τη συστηματική κοινοποίηση των τεχνικής φύσεως στοιχείων που χρησιμοποιούνται ως βάση για τον υπολογισμό των τιμολογίων και των τεχνικών αποθεματικών, χωρίς όμως η τήρηση της απαίτησης αυτής να μπορεί να συνιστά για την επιχείρηση απαραίτητη προϋπόθεση για την άσκηση της δραστηριότητάς της.

Η παρούσα οδηγία δεν παρεμποδίζει τη διατήρηση ή θέσπιση από τα κράτη μέλη νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων οι οποίες προβλέπουν την έγκριση των καταστατικών και την κοινοποίηση κάθε εγγράφου που είναι αναγκαίο για την ομαλή άσκηση του ελέγχου.

Το αργότερο πέντε έτη μετά την ημερομηνία θέσης σε εφαρμογή της οδηγίας 92/96/ΕΟΚ (*), η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

4. Οι προηγούμενες διατάξεις δεν μπορούν να προβλέπουν την εξέταση της αιτήσεως για τη χορήγηση αδειάς σε συνάρτηση με τις οικονομικές ανάγκες της αγοράς.

(*) ΕΕ αριθ. L 360 της 9. 12. 1992, σ.1».

Άρθρο 6

Το άρθρο 9 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 9

Το πρόγραμμα δραστηριοτήτων που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο γ) και παράγραφος 2, πρέπει να περιλαμβάνει τις ενδείξεις ή τα δικαιολογητικά που αφορούν:

- α) τη φύση των υποχρεώσεων που η επιχείρηση προτίθεται να αναλάβει·
- β) τις κατευθυντήριες αρχές όσον αφορά την αντασφάλιση·
- γ) τα στοιχεία που αποτελούν το ελάχιστο κεφάλαιο εγγύησης·
- δ) τις προβλέψεις για τα έξοδα εγκατάστασης των διοικητικών υπηρεσιών και του δικτύου παραγωγής καθώς και τα χρηματοοικονομικά μέσα που προορίζονται για την αντιμετώπισή τους·

επιπλέον, για τις τρεις πρώτες εταιρικές χρήσεις:

- ε) σχέδιο στο οποίο να εμφανίζονται λεπτομερώς οι προβλέψεις εσόδων και εξόδων τόσο για τις δραστηριότητες πρωτασφάλισης και τις αποδοχές αντασφάλισης όσο και για τις εκχωρήσεις αντασφάλισης·
- στ) την πιθανή ταμειακή κατάσταση·
- ζ) τις προβλέψεις σχετικά με τα χρηματοοικονομικά μέσα που προορίζονται να καλύψουν τις υποχρεώσεις και το περιθώριο φερεγγυότητας.»

Άρθρο 7

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής δεν χορηγούν άδεια που επιτρέπει σε μια επιχείρηση την ανάλη-

ψη ασφαλιστικής δραστηριότητας, εφόσον δεν τους έχει προηγουμένως ανακοινωθεί η ταυτότητα των μετόχων ή εταίρων, αμέσων ή εμμέσων, φυσικών ή νομικών προσώπων, που κατέχουν ειδική συμμετοχή, καθώς και το ποσό αυτής της συμμετοχής.

Οι εν λόγω αρμόδιες αρχές αρνούνται τη χορήγηση αδειάς, εφόσον, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η ανάγκη εξασφάλισης υγιούς και συνετής διαχείρισης της ασφαλιστικής επιχείρησης, δεν έχουν πεισθεί για την καταλληλότητα των μετόχων ή εταίρων.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΛΕΞΗΣΗΣ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ

Κεφάλαιο 1

Άρθρο 8

Το άρθρο 15 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 15

1. Η χρηματοοικονομική εποπτεία μιας ασφαλιστικής επιχείρησης, συμπεριλαμβανομένης της εποπτείας των δραστηριοτήτων που αυτή ασκεί μέσω υποκαταστημάτων ή υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, υπόκειται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του κράτους μέλους καταγωγής. Εάν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους της ασφαλιστικής υποχρέωσης έχουν λόγους να θεωρούν ότι οι δραστηριότητες μιας ασφαλιστικής επιχείρησης θα μπορούσαν να αποβούν επιβλαβείς για την οικονομική ευρωστία της επιχείρησης, ενημερώνουν περί αυτού τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής της εν λόγω επιχείρησης. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής εξακριβώνουν εάν η επιχείρηση τηρεί τις αρχές της συνετής διαχείρισης, όπως ορίζονται στην παρούσα οδηγία.

2. Η χρηματοοικονομική εποπτεία περιλαμβάνει ιδίως την εξακρίβωση, για το σύνολο των δραστηριοτήτων της ασφαλιστικής επιχείρησης, της κατάστασης της φερεγγυότητάς της και της σύστασης τεχνικών αποθεματικών, συμπεριλαμβανομένων των μαθηματικών αποθεματικών, και των αντιπροσωπευτικών στοιχείων ενεργητικού, σύμφωνα με τους κανόνες και τις πρακτικές που εφαρμόζονται στο κράτος μέλος καταγωγής, δύναμει των διατάξεων που θεσπίζονται σε κοινοτικό επίπεδο.

3. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής απαιτούν από κάθε ασφαλιστική επιχείρηση να διαθέτει καλή διοικητική και λογιστική οργάνωση και κατάλληλες διαδικασίες εσωτερικού ελέγχου.»

Άρθρο 9

Το άρθρο 16 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 16

Τα κράτη μέλη του υποκαταστήματος προβλέπουν ότι, όταν μια ασφαλιστική επιχείρηση που έχει λάβει άδεια

σε άλλο κράτος μέλος ασκεί τη δραστηριότητά της μέσω υποκαταστήματος, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής μπορούν, αφού ενημερώσουν προηγουμένως τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του υποκαστήματος, να προβαίνουν οι ίδιες ή μέσω εντεταλμένων γι' αυτόν το σκοπό προσώπων, στην επιτόπια εξακρίβωση των πληροφοριών που είναι αναγκαίες για να διασφαλίζεται η χρηματοοικονομική εποπτεία της επιχείρησης. Οι αρχές του κράτους μέλους του υποκαταστήματος μπορούν να συμμετέχουν στην εξακρίβωση αυτή.»

Άρθρο 10

Στο άρθρο 23 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ, οι παράγραφοι 2 και 3 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που έχουν την εταιρική τους έδρα στο έδαφός τους να τους παρέχουν περιοδικά τα έγγραφα που είναι αναγκαία για την άσκηση του ελέγχου, καθώς και στατιστικά στοιχεία. Οι αρμόδιες αρχές ανταλλάσσουν τα έγγραφα και τα στοιχεία που είναι χρήσιμα για την άσκηση του ελέγχου.

3. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει όλα τα χρήσιμα μέτρα ώστε οι αρμόδιες αρχές να διαθέτουν τις απαραίτητες εξουσίες και μέσα για την εποπτεία των δραστηριοτήτων των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που έχουν την εταιρική τους έδρα στο έδαφός τους, συμπεριλαμβανομένων των δραστηριοτήτων που ασκούνται εκτός του εδάφους αυτού, σύμφωνα με τις οδηγίες του Συμβουλίου σχετικά με τις εν λόγω δραστηριότητες και εν όψει της εφαρμογής τους.

Οι προαναφερόμενες εξουσίες και μέσα πρέπει ιδίως να παρέχουν στις αρμόδιες αρχές τη δυνατότητα:

- α) να ενημερώνονται λεπτομερώς σχετικά με την κατάσταση της επιχείρησης και το σύνολο των δραστηριοτήτων της, ιδίως:
 - συλλέγοντας στοιχεία ή απαιτώντας την υποβολή εγγράφων που αφορούν την ασφαλιστική δραστηριότητα,
 - πραγματοποιώντας επιτόπιες εξακρίβώσεις στις εγκαταστάσεις της επιχείρησης·
- β) να λαμβάνουν, έναντι της επιχείρησης, των υπεύθυνων διευθυντικών στελεχών της ή των προσώπων που την ελέγχουν, όλα τα κατάλληλα και αναγκαία μέτρα ώστε οι δραστηριότητες της επιχείρησης να είναι πάντα σύμφωνες με τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις τις οποίες υποχρεούται να τηρεί η επιχείρηση στα διάφορα κράτη μέλη, και ιδίως με το πρόγραμμα δραστηριότητας, εφόσον αυτό παραμένει υποχρεωτικό, και για να αποφεύγεται ή να καταστέλλεται κάθε παρατυπία που θα μπορούσε να βλάψει τα συμφέροντα των ασφαλισμένων·
- γ) να εξασφαλίζουν την εφαρμογή των προαναφερόμενων μέτρων, εν ανάγκη με αναγκαστική εκτέλεση, προσφεύγοντας ενδεχομένως στις δικαστικές αρχές.

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να προβλέπουν ότι οι αρμόδιες αρχές δικαιούνται να ζητούν οποιοδήποτε στοιχείο σχετικά με τις ασφαλιστικές συμβάσεις που ευρίσκονται στην κατοχή των διαμεσολαβητών.»

Άρθρο 11

1. Στο άρθρο 6 της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ, οι παράγραφοι 2 έως 7 διαγράφονται.

2. Σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, κάθε κράτος μέλος επιτρέπει στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που εδρεύουν στο έδαφός του να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου τους, είτε έχει συννομολογηθεί υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, σε εκδοχέα εγκατεστημένο στην Κοινότητα, εφόσον οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής του εκδοχέα πιστοποιούν ότι αυτός διαθέτει, λαμβανομένης υπόψη της εν λόγω μεταβίβασης, το αναγκαίο περιθώριο φερεγγυότητας.

3. Σε περίπτωση που ένα υποκατάστημα προτίθεται να μεταβιβάσει το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου του, είτε έχει συννομολογηθεί υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, πρέπει προηγουμένως να ζητηθεί η γνώμη του κράτους μέλους του υποκαταστήματος.

4. Στις περιπτώσεις των παραγράφων 2 και 3, οι αρχές του κράτους μέλους καταγωγής της εκχωρούσας επιχείρησης επιτρέπουν τη μεταβίβαση αφού λάβουν τη συγκατάθεση των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών της ασφαλιστικής υποχρέωσης.

5. Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών των οποίων ζητείται η γνώμη, ανακοινώνουν τη γνώμη ή τη συγκατάθεσή τους στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής της εκχωρούσας ασφαλιστικής επιχείρησης εντός τριών μηνών από την παραλαβή της σχετικής αίτησης· σε περίπτωση που δεν έχει δοθεί απάντηση μέχρι τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας, θεωρείται ότι υπάρχει ευνοϊκή γνώμη ή σιωπηρή συγκατάθεση.

6. Η μεταβίβαση για την οποία δόθηκε άδεια σύμφωνα με το παρόν άρθρο, δημοσιεύεται στο κράτος μέλος της ασφαλιστικής υποχρέωσης, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο. Η μεταβίβαση αυτή είναι αυτοδικαίως αντιτάξιμη έναντι των αντισυμβαλλομένων και των ασφαλιζομένων, καθώς και έναντι κάθε άλλου προσώπου που έλκει δικαιώματα ή υπέχει υποχρεώσεις που απορρέουν από τις εκχωρούμενες συμβάσεις.

Η διάταξη αυτή δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να προβλέπουν ότι οι αντισυμβαλλόμενοι έχουν τη δυνατότητα να καταγγείλουν τη σύμβαση εντός τακτής προθεσμίας από τη μεταβίβαση.

Άρθρο 12

1. Το άρθρο 24 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 24

1. Αν μια επιχείρηση δεν συμμορφώνεται με τις διατάξεις του άρθρου 17, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής της επιχείρησης μπορεί να απαγο-

ρεύσει την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων του ενεργητικού, αφού γνωστοποιήσει προηγουμένως την πρόθεσή της στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών της ασφαλιστικής υποχρέωσης.

2. Για την ανασυγκρότηση της οικονομικής κατάστασης μιας επιχείρησης, της οποίας το περιθώριο φερεγγυότητας δεν φθάνει πλέον το ελάχιστο όριο που ορίζεται στο άρθρο 19, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής απαιτεί σχέδιο ανασυγκρότησης, το οποίο υπόκειται στην έγκρισή της.

Σε έκτακτες περιπτώσεις, εάν η αρμόδια αρχή είναι της γνώμης ότι θα επιδεινωθεί περαιτέρω η οικονομική κατάσταση της επιχείρησης, η αρχή αυτή μπορεί επίσης να περιορίσει ή να απαγορεύσει την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων του ενεργητικού της επιχείρησης. Ενημερώνει τότε τις αρχές των άλλων κρατών μελών στο έδαφος των οποίων η επιχείρηση ασκεί τη δραστηριότητά της, για όλα τα μέτρα που λαμβάνονται, και τα κράτη μέλη αυτά λαμβάνουν, κατόπιν αιτήσεως της εν λόγω αρχής, τα ίδια μέτρα με αυτήν.

3. Αν το περιθώριο φερεγγυότητας δεν φθάνει πλέον το ύψος του κεφαλαίου εγγύησης που ορίζεται στο άρθρο 20, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής απαιτεί από την επιχείρηση βραχυπρόθεσμο σχέδιο χρηματοδότησης το οποίο υπόκειται στην έγκρισή της.

Είναι επίσης δυνατόν να περιορίσει ή να απαγορεύσει την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων του ενεργητικού της επιχείρησης. Ενημερώνει σχετικά τις αρχές των κρατών μελών στο έδαφος των οποίων η επιχείρηση αυτή ασκεί δραστηριότητα, οι οποίες, κατόπιν αιτήσεώς της, λαμβάνουν τα ίδια μέτρα.

4. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1, 2 και 3, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λαμβάνουν, επιπλέον, κάθε κατάλληλο μέτρο για τη διαφύλαξη των συμφερόντων των ασφαλισμένων.

5. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει τις αναγκαίες διατάξεις προκειμένου να μπορεί να απαγορεύει, σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων του ενεργητικού που βρίσκονται στο έδαφός του, κατόπιν αιτήσεως στις περιπτώσεις των παραγράφων 1, 2 και 3, του κράτους μέλους καταγωγής της επιχείρησης, το οποίο πρέπει να ορίζει τα στοιχεία του ενεργητικού για τα οποία λαμβάνονται αυτά τα μέτρα.»

Άρθρο 13

Το άρθρο 26 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 26

1. Η άδεια που χορηγήθηκε στην ασφαλιστική επιχείρηση από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής μπορεί να ανακληθεί από την αρχή αυτή εφόσον η επιχείρηση:

α) δεν κάνει χρήση της άδειας εντός δωδεκαμήνου, παραιτείται ρητώς από αυτήν ή έπαυσε να ασκεί τη δραστηριότητά της για περίοδο μεγαλύτερη του εξα-

μήνου, εκτός εάν το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος προβλέπει ότι στις περιπτώσεις αυτές η άδεια λειτούργια καθίσταται άκυρη·

β) δεν πληροί πλέον τους όρους ανάληψης της δραστηριότητας·

γ) δεν κατέστη δυνατόν να λάβει εμπρόθεσμα τα μέτρα που προβλέπονται στο σχέδιο ανασυγκρότησης ή στο σχέδιο χρηματοδότησης που αναφέρεται στο άρθρο 24·

δ) αθετεί σοβαρώς τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των ρυθμίσεων που εφαρμόζονται στην περίπτωση της.

Εάν η άδεια ανακληθεί ή ακυρωθεί, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής ενημερώνει σχετικά τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών, οι οποίες οφείλουν να λάβουν κάθε κατάλληλο μέτρο προκειμένου να εμποδίσουν τη συγκεκριμένη επιχείρηση να αναλάβει, είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, νέες εργασίες στο έδαφός τους. Λαμβάνει επιπλέον, με τη συνδρομή αυτών των αρχών, κάθε κατάλληλο μέτρο για τη διαφύλαξη των συμφερόντων των ασφαλισμένων, και περιορίζει ιδίως την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων του ενεργητικού της επιχείρησης, κατ' εφαρμογή του άρθρου 24 παράγραφος 1 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο και παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο.

2. Κάθε απόφαση ανάκλησης της άδειας πρέπει να είναι επακριβώς αιτιολογημένη και να κοινοποιείται στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση.»

Άρθρο 14

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο προτίθεται να κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή σε ασφαλιστική επιχείρηση, οφείλει να ενημερώνει προηγουμένως τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και να τους γνωστοποιεί το ποσό αυτής της συμμετοχής. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο πρέπει, ομοίως, να ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, εφόσον προτίθεται να αυξήσει την ειδική συμμετοχή του προκειμένου η αναλογία των δικαιωμάτων ψήφου ή των μεριδίων κεφαλαίου που κατέχει να φθάσει ή να υπερβαίνει τα κατώτατα όρια του 20, του 33 ή του 50 %, ή προκειμένου η ασφαλιστική επιχείρηση να καταστεί θυγατρική του.

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής διαθέτουν μέγιστη προθεσμία τριών μηνών από την ημερομηνία της ενημέρωσης που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο, προκειμένου να αντιταχθούν στο εν λόγω σχέδιο εάν, με γνώμονα την ανάγκη να εξασφαλιστεί η συνετή και χρηστή διαχείριση της ασφαλιστικής επιχείρησης, δεν έχουν πειστεί για την καταλληλότητα του προσώπου που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο. Οι αρμόδιες αρχές, εφόσον δεν αντιταχθούν, μπορούν να ορίσουν μέγιστη προθεσμία για την υλοποίηση του εν λόγω σχεδίου.

2. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο προτίθεται να παύσει να κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, ειδική συμμετοχή σε ασφαλιστική επιχείρηση,

ση, πρέπει να ενημερώνει προηγουμένως τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και να τους γνωστοποιεί το προτεινόμενο ύψος της συμμετοχής του. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο πρέπει, ομοίως, να ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές, εφόσον προτίθεται να μειώσει την ειδική συμμετοχή του, προκειμένου η αναλογία των δικαιωμάτων ψήφου ή των μεριδίων κεφαλαίου που κατέχει να μειωθεί σε λιγότερο από τα κατώτατα όρια του 20, του 33 ή του 50 % ή προκειμένου η επιχείρηση να παύσει να είναι θυγατρική του.

3. Οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις ανακοινώνουν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, μόλις ενημερωθούν σχετικά, τις αποκτήσεις ή εκχωρήσεις συμμετοχών στο κεφάλαιό τους με τις οποίες οι συμμετοχές υπερβαίνουν ή μειώνουν ένα από τα κατώτατα όρια που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2.

Ανακοινώνουν επίσης, τουλάχιστον μια φορά κατ' έτος, τα ονόματα των μετόχων ή εταίρων που κατέχουν ειδικές συμμετοχές, καθώς και τα ποσά των συμμετοχών αυτών, όπως προκύπτουν ιδίως από τα στοιχεία που συγκεντρώνονται κατά την ετήσια γενική συνέλευση των μετόχων ή εταίρων, ή από τις πληροφορίες που περιέχονται σε γνώση τους δυνάμει των υποχρεώσεων που επιβάλλονται στις εταιρείες των οποίων οι μετοχές είναι εισηγμένες σε χρηματιστήριο αξιών.

4. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι, εάν η επιρροή των προσώπων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι δυνατό να αποβεί σε βάρος της συνετής και χρηστής διαχείρισης της ασφαλιστικής επιχείρησης, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για τα τερματιστεί η κατάσταση αυτή. Στα εν λόγω μέτρα είναι δυνατό να περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, διαταγές, κυρώσεις κατά των διευθυντικών στελεχών ή αναστολή της άσκησης των δικαιωμάτων ψήφου που συνδέονται με τις μετοχές ή τα μερίδια που κατέχουν οι εν λόγω μέτοχοι ή εταίροι.

Παρόμοια μέτρα εφαρμόζονται κατά των φυσικών ή νομικών προσώπων τα οποία δεν τηρούν την υποχρέωση προηγούμενης ενημέρωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1. Σε περίπτωση απόκτησης συμμετοχής παρά την αντίθεση των αρμόδιων αρχών, τα κράτη μέλη, ανεξάρτητα από άλλες κυρώσεις που θα θεσπιστούν, προβλέπουν είτε την αναστολή της άσκησης των αντίστοιχων δικαιωμάτων ψήφου, είτε την ακυρότητα ή τη δυνατότητα ακύρωσης των σχετικών ψήφων.

Άρθρο 15

1. Τα κράτη μέλη προβλέπουν ότι όλα τα πρόσωπα που ασκούν ή έχουν ασκήσει οποιαδήποτε δραστηριότητα για λογαριασμό των αρμόδιων αρχών, καθώς και οι επιθεωρητές ή εμπειρογνώμονες που έχουν εξουσιοδοτηθεί από τις αρμόδιες αρχές, δεσμεύονται από το επαγγελματικό απόρρητο. Το απόρρητο αυτό συνεπάγεται ότι οι εμπιστευτικές πληροφορίες που λαμβάνουν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους δεν επιτρέπεται να μεταδοθούν σε άλλο πρόσωπο ή αρχή, παρά μόνο σε συνοπτική ή συγκεντρωτική μορφή, ώστε να μην είναι δυνατόν να αναγνωρισθούν οι συγκεκριμένες ασφαλιστικές επιχειρήσεις, με την επιφύλαξη των περιπτώσεων που εμπίπτουν στο ποινικό δίκαιο.

Ωστόσο, όταν μια ασφαλιστική επιχείρηση έχει κηρυχθεί σε πτώχευση ή έχει ληφθεί δικαστική απόφαση για την αναγκαστική εκκαθάρισή της, οι εμπιστευτικές πληροφορίες που δεν αφορούν τους τρίτους που συμμετέχουν στις προσπάθειες διάσωσης μπορούν να μεταδοθούν στα πλαίσια αστικών ή εμπορικών διαδικασιών.

2. Η παράγραφος 1 δεν κωλύει την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών των διαφόρων κρατών μελών που προβλέπονται από τις οδηγίες που εφαρμόζονται για τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις. Οι πληροφορίες αυτές υπάγονται στο επαγγελματικό απόρρητο που προβλέπεται στην παράγραφο 1.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να συνάπτουν συμφωνίες συνεργασίας με τις αρμόδιες αρχές τρίτων χωρών που προβλέπουν ανταλλαγές πληροφοριών, μόνον εφόσον οι διαβιβαζόμενες πληροφορίες καλύπτονται όσον αφορά το επαγγελματικό απόρρητο, από εγγυήσεις τουλάχιστον ισοδύναμες με αυτές που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

4. Η αρμόδια αρχή η οποία, σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2, λαμβάνει εμπιστευτικές πληροφορίες μπορεί να τις χρησιμοποιήσει μόνον κατά την άσκηση των καθηκόντων της:

- για την εξέταση των όρων πρόσβασης στην ασφαλιστική δραστηριότητα και για τη διευκόλυνση του ελέγχου των όρων άσκησης της δραστηριότητας αυτής, ιδίως όσον αφορά την εποπτεία των τεχνικών αποθεματικών, του περιθωρίου φερεγγυότητας, της διοικητικής και λογιστικής οργάνωσης και του εσωτερικού ελέγχου ή
- για την επιβολή κυρώσεων ή
- στα πλαίσια διοικητικής προσφυγής κατά αποφάσεων της αρμόδιας αρχής ή
- στα πλαίσια δικαστικών διαδικασιών που βασίζονται στο άρθρο 50 ή σε ειδικές διατάξεις των οδηγιών που θεσπίζονται στον τομέα των ασφαλιστικών επιχειρήσεων.

5. Οι παράγραφοι 1 και 4 δεν κωλύουν την ανταλλαγή πληροφοριών στο εσωτερικό ενός κράτους μέλους, εφόσον υπάρχουν περισσότερες της μιας αρμόδιες αρχές, ή μεταξύ των αρμόδιων αρχών διαφόρων κρατών μελών και:

- των αρχών οι οποίες έχουν δημόσια εξουσία για την εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων και των άλλων χρηματοπιστωτικών οργανισμών, καθώς και των αρχών στις οποίες έχει ανατεθεί η εποπτεία των χρηματοπιστωτικών αγορών,
- των οργάνων που συμμετέχουν στην εκκαθάριση και την πτώχευση των ασφαλιστικών επιχειρήσεων και σε άλλες παρόμοιες διαδικασίες και
- των προσώπων στα οποία έχει ανατεθεί ο νομικός έλεγχος των λογαριασμών των ασφαλιστικών επιχειρήσεων και των άλλων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων,

για την εκπλήρωση των εποπτικών καθηκόντων τους καθώς και κατά τη διαβίβαση, προς τα όργανα στα οποία έχει ανατεθεί η διαχείριση (αναγκαστικών) διαδικασιών εκκαθάρισης ή εγγυητικών κεφαλαίων, των απαραίτητων πληροφοριών για την εκπλήρωση του έργου τους. Οι πληροφορίες που διαβιβάζονται στις εν λόγω αρχές, όργανα και πρόσωπα υπάγονται στο επαγγελματικό απόρρητο που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

6. Επιπλέον, πέρα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 4, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν, δυνάμει νομοθετικών διατάξεων, την κοινοποίηση ορισμένων πληροφοριών σε άλλα τμήματα της κεντρικής τους διοίκησης που είναι αρμόδια για τη νομοθεσία περί εποπτείας των πιστωτικών ιδρυμάτων, των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, των επενδυτικών υπηρεσιών και των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, καθώς και στους επιθεωρητές τους οποίους έχουν εξουσιοδοτήσει τα τμήματα αυτά.

Ωστόσο, οι προαναφερόμενες κοινοποιήσεις είναι δυνατόν μόνον εφόσον αυτό απαιτείται για λόγους προληπτικής εποπτείας.

Τα κράτη μέλη προβλέπουν, πάντως, ότι οι πληροφορίες που λαμβάνονται δυνάμει των παραγράφων 2 και 5, καθώς και εκείνες που αποκτώνται με τις επιτόπιες εξακριβώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 16 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ, δεν επιτρέπεται να κοινοποιηθούν σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο αν δεν υπάρχει ρητή συμφωνία της αρμόδιας αρχής η οποία κοινοποίησε τις πληροφορίες ή της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους όπου πραγματοποιήθηκε η επιτόπια εξακριβωση.

Άρθρο 16

Το άρθρο 13 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 13

1. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 3 και 7, καμία επιχείρηση δεν δικαιούται να λάβει άδεια λειτουργίας δυνάμει και της παρούσας οδηγίας και της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ.

2. Εντούτοις, τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέψουν ότι:

- οι επιχειρήσεις οι οποίες λαμβάνουν άδεια δυνάμει της παρούσας οδηγίας, δικαιούνται επίσης να λαμβάνουν άδεια, βάσει του άρθρου 6 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, για τους κινδύνους τους απαριθμούμενους στα σημεία 1 και 2 του παραρτήματος της εν λόγω οδηγίας,
- οι επιχειρήσεις οι οποίες λαμβάνουν άδεια δυνάμει του άρθρου 6 της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ, αποκλειστικά για τους κινδύνους τους απαριθμούμενους στα σημεία 1 και 2 του παραρτήματος αυτής της οδηγίας, δικαιούνται να λαμβάνουν άδεια δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 6, οι επιχειρήσεις της παραγράφου 2 και εκείνες οι οποίες, κατά την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας, ασκούν σωρευτικά

τις δύο δραστηριότητες που εμπίπτουν στην παρούσα οδηγία και στην οδηγία 73/239/ΕΟΚ, δικαιούνται να συνεχίσουν να τις ασκούν σωρευτικά, υπό τον όρο ότι κάθε δραστηριότητα θα τελεί υπό ξεχωριστή διαχείριση, σύμφωνα με το άρθρο 14.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 2 τηρούν τους λογιστικούς κανόνες οι οποίοι διέπουν τις επιχειρήσεις που έχουν άδεια δυνάμει της παρούσας οδηγίας για το σύνολο των δραστηριοτήτων τους. Τα κράτη μέλη μπορούν, εξάλλου, μέχρις ότου υπάρξει συντονισμός επί του θέματος, να προβλέπουν, σε ό,τι αφορά τους κανόνες περί εκκαθάρισεως, ότι οι επιχειρήσεις της παραγράφου 2 εφαρμόζουν τους ίδιους κανόνες με τις επιχειρήσεις ασφαλίσεων ζωής, για τις δραστηριότητές τους που έχουν σχέση με τους κινδύνους τους αναφερόμενους στα σημεία 1 και 2 του παραρτήματος της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ.

5. Εάν μια επιχείρηση η οποία ασκεί τις δραστηριότητες που εμπίπτουν στο παράρτημα της οδηγίας 73/239/ΕΟΚ έχει οικονομικούς, εμπορικούς, ή διοικητικούς δεσμούς με επιχείρηση ασκούσα τις δραστηριότητες που καλύπτει η παρούσα οδηγία, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, στο έδαφος των οποίων εδρεύουν οι εν λόγω επιχειρήσεις, μεριμνούν ώστε οι λογαριασμοί των επιχειρήσεων αυτών να μην νοθεύονται από συμβάσεις μεταξύ τους ούτε από οποιοδήποτε άλλο διακανονισμό ικανό να επηρεάσει την κατανομή των εξόδων και εσόδων.

6. Κάθε κράτος μέλος δικαιούται να επιβάλλει στις επιχειρήσεις που εδρεύουν στο έδαφός του την υποχρέωση να τερματίζουν, εντός προθεσμίας που εκείνο τάσσει, τη σωρευτική άσκηση των δραστηριοτήτων τις οποίες ασκούσαν κατά την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας.

7. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου θα επανεξεταστούν, βάσει εκθέσεως που θα υποβάλει η Επιτροπή στο Συμβούλιο, υπό το φως της μελλοντικής εναρμόνισης των κανόνων εκκαθάρισης και, οπωσδήποτε, τις 31 Δεκεμβρίου 1999 το αργότερο.»

Άρθρο 17

Το άρθρο 35 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ και το άρθρο 18 της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ καταργούνται.

Κεφάλαιο 2

Άρθρο 18

Το άρθρο 17 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 17

1. Το κράτος μέλος καταγωγής επιβάλλει σε κάθε ασφαλιστική επιχείρηση τη σύσταση επαρκών τεχνικών

αποθεματικών, συμπεριλαμβανομένων των μαθηματικών αποθεματικών, για το σύνολο των δραστηριοτήτων της.

Το ποσό αυτών των αποθεματικών καθορίζεται σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές:

A. i) Τα τεχνικά αποθεματικά για την κάλυψη της ασφάλισης ζωής πρέπει να υπολογίζονται βάσει επαρκώς συνετής προβλεπτικής αναλογιστικής μεθόδου, στην οποία να λαμβάνονται υπόψη όλες οι μελλοντικές υποχρεώσεις σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που έχουν ορισθεί για κάθε υπάρχουσα σύμβαση, ιδίως:

- όλες οι εγγυημένες παροχές, συμπεριλαμβανομένων των εγγυημένων αξιών εξαγοράς,
- οι πάσης φύσεως συμμετοχές στα κέρδη, τα οποία ήδη δικαιούνται συλλογικά ή ατομικά οι ασφαλιζόμενοι, ανεξάρτητα από το αν πρόκειται για κτηθείσες, δηλωθείσες ή απονεμηθείσες συμμετοχές,
- όλες οι προαίρεσεις (options) επί των οποίων έχει δικαίωμα ο ασφαλισμένος βάσει των όρων της σύμβασης,
- τα έξοδα της επιχείρησης, συμπεριλαμβανομένων των προμηθειών,

αφού συνυπολογιστούν και τα μελλοντικά εισπρακτέα ασφάλιστρα,

ii) επιτρέπεται η χρησιμοποίηση αναδρομικής μεθόδου, εφόσον είναι δυνατό ν' αποδειχθεί ότι τα απορρέοντα τεχνικά αποθεματικά δεν είναι χαμηλότερα εκείνων που προκύπτουν από κάποια επαρκώς συνετή προβλεπτική μέθοδο, ή εφόσον μια προβλεπτική μέθοδος δεν είναι δυνατή για το συγκεκριμένο είδος σύμβασης,

iii) ως συνετή αποτίμηση δεν νοείται απλώς η αποτίμηση που βασίζεται στις πλέον πιθανές υποθέσεις, αλλά πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη και σημαντικό περιθώριο ανεπιθύμητων αποκλίσεων των σχετικών παραγόντων,

iv) η μέθοδος αποτίμησης των τεχνικών αποθεματικών πρέπει να είναι συνετή όχι μόνον καθαυτήν αλλά και όταν, στα πλαίσιά της, εφαρμόζεται η μέθοδος αποτίμησης των στοιχείων του ενεργητικού που απαρτίζουν τα εν λόγω αποθεματικά,

v) τα τεχνικά αποθεματικά πρέπει να υπολογίζονται χωριστά για κάθε σύμβαση. Η χρησιμοποίηση λογικών προσεγγίσεων ή γενικεύσεων επιτρέπεται εφόσον υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι πρόκειται να δώσουν κατά προσέγγιση τα ίδια αποτελέσματα με τους επί μέρους υπολογισμούς. Η αρχή των επί μέρους υπολογισμών δεν εμποδίζει τη σύσταση συμπληρωματικών αποθεματικών για γενικής φύσεως κινδύνους οι οποίοι δεν εξατομικεύονται,

vi) όταν η αξία εξαγοράς μιας σύμβασης είναι εγγυημένη, το ποσό των μαθηματικών αποθε-

ματικών για την εν λόγω σύμβαση πρέπει να είναι ανά πάσα στιγμή τουλάχιστον ίσο προς την εκάστοτε εγγυημένη αξία.

B. Το επιτόκιο που χρησιμοποιείται πρέπει να επιλέγεται συνετά. Το επιτόκιο αυτό καθορίζεται σύμφωνα με τους κανόνες της αρμόδιας αρχής τους κράτους μέλους καταγωγής, κατ' εφαρμογή των ακόλουθων αρχών:

α) για όλες τις συμβάσεις, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους της καταγωγής της επιχείρησης καθορίζει μέγιστο επιτόκιο ή μέγιστα επιτόκια, ιδίως σύμφωνα με τους ακόλουθους κανόνες:

i) όταν οι συμβάσεις περιλαμβάνουν εγγύηση επιτοκίου, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής της επιχείρησης καθορίζει ενιαίο μέγιστο επιτόκιο. Το επιτόκιο αυτό μπορεί να διαφέρει ανάλογα με το νόμισμα στο οποίο έχει συναφθεί η σύμβαση, υπό τον όρο να μην υπερβαίνει το 60 % του επιτοκίου των ομολογιακών δανείων του κράτους στο νόμισμα του οποίου έχει συναφθεί η σύμβαση. Εάν πρόκειται για σύμβαση σε Ecu, το όριο αυτό καθορίζεται κατ' αναφορά προς τα ομολογιακά δάνεια των κοινοτικών οργάνων, που έχουν συναφθεί σε Ecu.

Εάν το κράτος μέλος αποφασίσει να ορίσει, κατ' εφαρμογή της δεύτερης φράσης του προηγούμενου εδαφίου, ένα μέγιστο επιτόκιο για τις συμβάσεις που έχουν συναφθεί σε νόμισμα κράτους μέλους, συμβουλευέται προηγουμένως την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους, στο νόμισμα του οποίου έχει συναφθεί η σύμβαση,

ii) ωστόσο, όταν τα στοιχεία του ενεργητικού της επιχείρησης δεν αποτιμώνται με την αξία απόκτησής τους, ένα κράτος μέλος μπορεί να προβλέψει ότι ο υπολογισμός μεγίστου επιτοκίου ή μεγίστων επιτοκίων μπορεί να γίνει σε συνεκτίμηση της απόδοσης των αντίστοιχων στοιχείων του ενεργητικού που βρίσκονται στο χαρτοφυλάκιο, μειωμένης κατά συντηρητικό περιθώριο και, ιδιαίτερα για τις συμβάσεις περιοδικών ασφαλιστρών, με επιπλέον συνεκτίμηση της προβλεπόμενης απόδοσης των μελλοντικών στοιχείων του ενεργητικού. Το συντηρητικό περιθώριο και το μέγιστο επιτόκιο ή τα μέγιστα επιτόκια που εφαρμόζονται στην προβλεπόμενη απόδοση των μελλοντικών στοιχείων του ενεργητικού καθορίζονται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής·

β) ο καθορισμός μεγίστου επιτοκίου δεν σημαίνει ότι η επιχείρηση είναι υποχρεωμένη να χρησιμοποιεί τόσο υψηλό επιτόκιο·

γ) το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να αποφασίσει να μην εφαρμόσει το στοιχείο α) στις ακόλουθες κατηγορίες συμβάσεων:

- στις συμβάσεις μεταβλητού κεφαλαίου (unit-linked contracts),
- στις συμβάσεις με ενιαία ασφάλιστρα, διάρκειας μέχρι και οκτώ ετών,

— στις συμβάσεις χωρίς συμμετοχή στα κέρδη καθώς και στις συμβάσεις προσόδου χωρίς αξία εξαγοράς.

Στις δύο τελευταίες περιπτώσεις του πρώτου εδαφίου, κατά την επιλογή ενός συνετού επιτοκίου, μπορούν να λαμβάνονται υπόψη το νόμισμα στο οποίο έχει συναφθεί η σύμβαση και τα αντίστοιχα στοιχεία του ενεργητικού που βρίσκονται στο χαρτοφυλάκιο καθώς και, όταν τα στοιχεία του ενεργητικού της επιχείρησης αποτιμώνται με την τρέχουσα αξία τους, η προβλεπόμενη απόδοση των μελλοντικών στοιχείων του ενεργητικού.

Σε καμία περίπτωση, το επιτόκιο που χρησιμοποιείται δεν μπορεί να είναι υψηλότερο από την απόδοση των στοιχείων του ενεργητικού, υπολογιζόμενη σύμφωνα με τους λογιστικούς κανόνες του κράτους μέλους καταγωγής, μετά την προσήκουσα αφαίρεση.

- δ) το κράτος μέλος απαιτεί να συστήνει η επιχείρηση αποθεματικό στους λογαριασμούς της, το οποίο θα προορίζεται για την αντιμετώπιση των υποχρεώσεων επιτοκίου που έχει αναλάβει έναντι των ασφαλισμένων, όταν η παρούσα ή η προβλεπόμενη απόδοση του ενεργητικού της επιχείρησης δεν αρκεί για την κάλυψη των υποχρεώσεων αυτών.
- ε) τα μέγιστα επιτόκια που ορίζονται κατ' εφαρμογή του στοιχείου α) κοινοποιούνται στην Επιτροπή καθώς και στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών που το ζητούν.
- Γ. Τα στατιστικά στοιχεία της αποτίμησης καθώς και εκείνα που αντιστοιχούν στα έξοδα πρέπει να επιλέγονται προσεκτικά λαμβάνοντας υπόψη το κράτος της ασφαλιστικής υποχρέωσης, το είδος του ασφαλιστηρίου συμβολαίου, καθώς και τα διοικητικά έξοδα και τις προμήθειες που έχουν προβλεφθεί.
- Δ. Όσον αφορά τις συμβάσεις με συμμετοχή στα κέρδη, στη μέθοδο αποτίμησης των τεχνικών αποθεματικών μπορούν να λαμβάνονται υπόψη, σιωπηρά ή ρητά, οι μελλοντικές συμμετοχές κάθε είδους, κατά τρόπο συναφή με τις άλλες υποθέσεις επί των μελλοντικών εξελίξεων καθώς και με την παρούσα μέθοδο συμμετοχής στα κέρδη.
- Ε. Οι προβλέψεις για μελλοντικά έξοδα μπορούν να προκύπτουν σιωπηρά, π.χ. με το να λαμβάνεται υπόψη στα καθαρά μελλοντικά ασφάλιστρα επιβάρυνση λόγω διοικητικού κόστους. Τα συνολικά αποθεματικά πάντως, σιωπηρά ή ρητά, δεν πρέπει να είναι μικρότερα από τα προκύπτοντα βάσει συνετής αποτίμησης.
- ΣΤ. Η μέθοδος αποτίμησης των τεχνικών αποθεματικών δεν επιτρέπεται να αλλάζει από χρόνο σε χρόνο κατά τρόπο ασυνεχή, συνεπεία αυθαίρετων τροποποιήσεων της μεθόδου ή των στοιχείων υπολογισμού και πρέπει επίσης να είναι έτσι ώστε να προκύπτει λογικά η συμμετοχή στα κέρδη κατά τη διάρκεια της σύμβασης.
2. Η ασφαλιστική επιχείρηση πρέπει να καθιστά προσιτές στο κοινό τις βάσεις και τις μεθόδους που χρη-

σιμοποιούνται για την αποτίμηση των τεχνικών αποθεματικών, συμπεριλαμβανομένων των αποθεματικών για συμμετοχές στα κέρδη.

3. Το κράτος μέλος καταγωγής απαιτεί από κάθε ασφαλιστική επιχείρηση να καλύπτει τα τεχνικά αποθεματικά για το σύνολο των δραστηριοτήτων της από νομισματικώς αντίστοιχα στοιχεία του ενεργητικού, σύμφωνα με το άρθρο 24 της οδηγίας 92/96/ΕΟΚ. Όσον αφορά τις δραστηριότητες που ασκούνται στην Κοινότητα, αυτά τα στοιχεία του ενεργητικού πρέπει να βρίσκονται εντός της Κοινότητας. Τα κράτη μέλη δεν απαιτούν από της ασφαλιστικές επιχειρήσεις να έχουν τα στοιχεία του ενεργητικού τους σε συγκεκριμένο κράτος μέλος. Το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί, ωστόσο, να προβλέπει ελαστικότερους κανόνες όσον αφορά τον εντοπισμό των στοιχείων του ενεργητικού.

4. Εάν το κράτος μέλος καταγωγής δέχεται να καλύπτονται τα τεχνικά αποθεματικά με απαιτήσεις κατ' αντασφαλιστών, καθορίζει το ποσοστό που γίνεται αποδεκτό. Στην περίπτωση αυτή, δεν μπορεί να απαιτεί συγκεκριμένο τόπο για τις απαιτήσεις αυτές.»

Άρθρο 19

Τα ασφάλιστρα για τις νέες ασφαλιστικές δραστηριότητες πρέπει να είναι επαρκή, βάσει λογικών αναλογιστικών υποθέσεων, ώστε η ασφαλιστική επιχείρηση να είναι σε θέση να εκπληρώνει όλες τις υποχρεώσεις της, και ιδίως την υποχρέωση σύστασης επαρκών τεχνικών αποθεματικών.

Προς τούτο, μπορούν να λαμβάνονται υπόψη όλες οι πτυχές της χρηματοοικονομικής κατάστασης της ασφαλιστικής επιχείρησης χωρίς όμως να γίνεται συστηματικά και μόνιμα η προσθήκη πόρων ξένων προς τα εν λόγω ασφάλιστρα και στο αποκτούμενο εισόδημα, πράγμα που θα μπορούσε να κλονίσει τελικά τη φερεγγυότητα της επιχείρησης.

Άρθρο 20

Τα στοιχεία ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν τα τεχνικά αποθεματικά πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το είδος των εργασιών που αναλαμβάνει η επιχείρηση, ώστε να μη κινδυνεύει η ασφάλεια, η απόδοση και η ρευστότητα των επενδύσεων της επιχείρησης, η οποία θα μεριμνά για τη διαφοροποίηση και την κατάλληλη κατανομή των επενδύσεων αυτών.

Άρθρο 21

1. Το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να επιτρέπει στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να καλύπτουν τα τεχνικά αποθεματικά τους μόνο με τις ακόλουθες κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού:

Α. Επενδύσεις

α) ομόλογα, ομολογίες και άλλοι τίτλοι της χρηματογοράς και της κεφαλαιαγοράς.

- β) δάνεια·
- γ) μετοχές και άλλες συμμετοχές μεταβλητής απόδοσης·
- δ) μερίδια οργανισμών συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες και άλλων επενδυτικών κεφαλαίων·
- ε) γήπεδα και κτίρια, καθώς και εμπράγματα δικαιώματα επί ακινήτων.

B. Πιστώσεις

- στ) απαιτήσεις κατ' αντασφαλιστών, συμπεριλαμβανομένου του μεριδίου των αντασφαλιστών στα τεχνικά αποθεματικά·
- ζ) καταθέσεις σε εκχωρούσες επιχειρήσεις και απαιτήσεις έναντι εκχωρουσών επιχειρήσεων·
- η) απαιτήσεις έναντι αντισυμβαλλομένων και διαμεσολαβητών, οι οποίες προκύπτουν από πράξεις πρωτασφάλισης και αντασφάλισης·
- θ) δάνεια έναντι ασφαλιστηρίων συμβολαίων·
- ι) επιστροφές φόρων·
- ια) απαιτήσεις έναντι ταμείων εγγυήσεων.

Γ. Άλλα στοιχεία ενεργητικού

- ιβ) ενσώματα πάγια στοιχεία του ενεργητικού, εκτός γηπέδων και κτιρίων, βάσει συνετής αποσβέσεως του κεφαλαίου·
- ιγ) διαθέσιμα σε τράπεζες και στο ταμείο, καθώς και καταθέσεις σε πιστωτικά ιδρύματα και σε οποιοδήποτε άλλο οργανισμό εξουσιοδοτημένο να δέχεται καταθέσεις·
- ιδ) μεταφερόμενα έξοδα αποκτήσεων·
- ιε) δεδουλευμένοι τόκοι και μισθώματα και λοιποί μεταβατικοί λογαριασμοί ενεργητικού·
- ιστ) αντιστρεπτέα επιτόκια.

Για την ένωση ασφαλιστών την επονομαζόμενη «Lloyd's», οι κατηγορίες στοιχείων του ενεργητικού περιλαμβάνουν επίσης τις εγγυήσεις και τις πιστωτικές επιστολές που έχουν εκδοθεί από πιστωτικά ιδρύματα κατά την έννοια της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ ⁽¹⁾ ή από ασφαλιστικές επιχειρήσεις καθώς και τα επιδεχόμενα επαλήθευση ποσά που προέρχονται από ασφαλιστήρια συμβόλαια ζωής, εφόσον αποτελούν κεφάλαια που ανήκουν στα μέλη.

Το γεγονός ότι ένα από τα στοιχεία ενεργητικού ή μία από τις προαναφερόμενες κατηγορίες στοιχείων ενεργητικού

περιλαμβάνεται στο πρώτο εδάφιο δεν σημαίνει ότι όλα αυτά τα στοιχεία ενεργητικού γίνονται αυτόματα δεκτά για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών. Το κράτος μέλος καταγωγής θεσπίζει λεπτομερέστερους κανόνες με τους οποίους καθορίζονται οι όροι χρήσης των στοιχείων ενεργητικού που γίνονται δεκτά. Το εν λόγω κράτος μέλος μπορεί να απαιτεί εμπράγματα ασφάλειες ή εγγυήσεις, ιδίως για τις απαιτήσεις κατ' αντασφαλιστών.

Όσον αφορά την κατάρτιση και την εφαρμογή των κανόνων που θεσπίζει, το κράτος μέλος καταγωγής μεριμνά ιδιαίτερα για την τήρηση των ακόλουθων αρχών:

- i) τα στοιχεία του ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν τα τεχνικά αποθεματικά εκτιμώνται εκκαθαρισμένα ως προς τα χρέη που έχουν συναφθεί για την απόκτηση των εν λόγω στοιχείων,
- ii) όλα τα στοιχεία του ενεργητικού πρέπει να εκτιμώνται κατά τρόπο συνετό, λαμβανομένου υπόψη του κινδύνου μη ρευστοποίησης. Ειδικότερα, τα ενσώματα πάγια στοιχεία του ενεργητικού, εκτός από τα γήπεδα και τα κτίρια, γίνονται δεκτά για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών μόνο εάν έχουν αποτιμηθεί βάσει συνετής αποσβέσεως,
- iii) τα δάνεια, ανεξάρτητα από το εάν έχουν χορηγηθεί σε επιχειρήσεις, σε κράτος, σε διεθνή οργανισμό, σε τοπική ή περιφερειακή αρχή ή σε φυσικά πρόσωπα, γίνονται δεκτά για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών μόνον εφόσον παρέχουν επαρκείς εγγυήσεις ως προς την ασφάλειά τους, είτε λόγω της ιδιότητας του δανειολήπτη είτε επειδή είναι ασφαλισμένα με υποθήκη, τραπεζική εγγύηση ή με εγγύηση από ασφαλιστικές επιχειρήσεις ή είναι ασφαλισμένα με άλλο τρόπο,
- iv) οι παράγωγοι τίτλοι, όπως δικαιώματα προαίρεσεως, προθεσμιακοί χρηματιστηριακοί τίτλοι και swaps που αφορούν στοιχεία του ενεργητικού αποτελούντα τεχνικά αποθεματικά, επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται εφόσον συμβάλλουν στην μείωση του κινδύνου επένδυσης ή παρέχουν τη δυνατότητα αποτελεσματικής διαχείρισης του χαρτοφυλακίου. Οι τίτλοι αυτοί πρέπει να εκτιμώνται κατά τρόπο συνετό, επιτρέπεται δε να συνυπολογίζονται κατά την εκτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού τα οποία αφορούν,
- v) οι κινητές αξίες που δεν είναι διαπραγματεύσιμες σε ρυθμιζόμενη αγορά γίνονται δεκτές για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών μόνο εφόσον μπορούν να ρευστοποιηθούν βραχυπρόθεσμα ή είναι τίτλοι συμμετοχής σε πιστωτικά ιδρύματα ή ασφαλιστικές επιχειρήσεις, μέσα στα όρια που επιτρέπονται από το άρθρο 8 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ, και σε επιχειρήσεις επενδύσεων εγκατεστημένες σε κράτος μέλος,
- vi) οι απαιτήσεις έναντι τρίτου γίνονται δεκτές για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών μόνο ύστερα από αφαίρεση των οφειλομένων χρεών προς τον ίδιο τρίτο,

⁽¹⁾ Πρώτη οδηγία 77/780/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1977 περί του συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση της δραστηριότητας πιστωτικού ιδρύματος (ΕΕ αριθ. L 322 της 17. 12. 1977, σ. 30). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 89/646/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 386 της 30. 12. 1989, σ. 1).

- vii) το ποσό των απαιτήσεων που γίνονται δεκτές για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών πρέπει να υπολογίζεται κατά τρόπο συνετό και να λαμβάνεται υπόψη ο κίνδυνος μη είσπραξής τους. Ειδικότερα, οι απαιτήσεις έναντι αντισυμβαλλομένων και διαμεσολαβητών που προέκυψαν από πράξεις πρωτασφάλισης και αντασφάλισης γίνονται δεκτές μόνο εφόσον κατέστησαν όντως απαιτητές κατά το τελευταίο τρίμηνο,
- viii) στην περίπτωση που πρόκειται για στοιχεία του ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν επένδυση σε θυγατρική επιχείρηση η οποία διαχειρίζεται εν μέρει ή εν όλω, για λογαριασμό της ασφαλιστικής επιχείρησης, επενδύσεις αυτής της ασφαλιστικής επιχείρησης, το κράτος μέλος καταγωγής συνυπολογίζει, κατά την εφαρμογή των κανόνων και των αρχών του παρόντος άρθρου, τα αντίστοιχα στοιχεία του ενεργητικού που βρίσκονται στην κατοχή της θυγατρικής επιχείρησης· το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να εφαρμόσει την ίδια μεταχείριση στα στοιχεία του ενεργητικού άλλων θυγατρικών,
- ix) τα μεταφερόμενα έξοδα απόκτησης γίνονται δεκτά για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών μόνο εάν αυτό είναι σύμφωνο με τις μεθόδους υπολογισμού των μαθηματικών αποθεματικών.

2. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 1, σε έκτακτες περιστάσεις και μετά από αίτηση της ασφαλιστικής επιχείρησης, το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί, με δέοντως αιτιολογημένη απόφαση, να επιτρέψει προσωρινά τη χρησιμοποίηση άλλων κατηγοριών στοιχείων ενεργητικού για την κάλυψη τεχνικών αποθεματικών, με την επιφύλαξη του άρθρου 20.

Άρθρο 22

1. Το κράτος μέλος καταγωγής απαιτεί από κάθε ασφαλιστική επιχείρηση, όσον αφορά τα στοιχεία του ενεργητικού που καλύπτουν τα τεχνικά της αποθεματικά, να μην επενδύει περισσότερο από:

- α) το 10% του συνόλου των ακαθάριστων τεχνικών αποθεματικών της σε ένα γήπεδο ή σε ένα κτίριο, ή σε σειρά γηπέδων ή κτιρίων που βρίσκονται αρκετά κοντά ώστε να μπορούν να θεωρηθούν ως ενιαία επένδυση·
- β) το 5% του συνόλου των ακαθάριστων τεχνικών αποθεματικών της σε μετοχές και άλλες διαπραγματεύσιμες αξίες εξομοιώσιμες προς μετοχές, σε ομόλογα, ομολογίες και άλλους τίτλους της χρηματαγοράς και της κεφαλαιαγοράς της ίδιας επιχείρησης ή σε δάνεια προς τον ίδιο δανειολήπτη, υπολογιζόμενα συνολικά· τα δάνεια πρέπει να είναι άλλα από αυτά που χορηγούνται σε μια κρατική, περιφερειακή ή τοπική αρχή ή σε ένα διεθνή οργανισμό στον οποίο είναι μέλη ένα ή περισσότερα κράτη μέλη. Το όριο αυτό μπορεί να αυξηθεί σε 10% εφόσον η επιχείρηση δεν τοποθετεί πάνω από 40% των ακαθάριστων τεχνικών αποθεματικών της σε

δάνεια ή τίτλους που αντιστοιχούν σε εκδότες ή δανειολήπτες στους οποίους τοποθετεί πάνω από 5% των στοιχείων του ενεργητικού της·

- γ) το 5% του συνόλου των ακαθάριστων τεχνικών αποθεματικών της σε μη εγγυημένα δάνεια, εκ του οποίου 1% σε ένα μόνο μη εγγυημένο δάνειο, εκτός από τα δάνεια που χορηγούνται σε πιστωτικά ιδρύματα, σε ασφαλιστικές επιχειρήσεις, στο μέτρο που το επιτρέπει το άρθρο 8 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ, και σε επιχειρήσεις επενδύσεων που είναι εγκατεστημένες σε κράτος μέλος. Τα όρια αυτά μπορούν να αυξηθούν σε 8 και 2% αντιστοίχως, με απόφαση που λαμβάνεται κατά περίπτωση από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής·
- δ) το 3% του συνόλου των ακαθάριστων τεχνικών αποθεματικών της σε διαθέσιμα στο ταμείο·
- ε) το 10% του συνόλου των ακαθάριστων τεχνικών αποθεματικών της σε μετοχές, άλλους τίτλους εξομοιωσίμους προς μετοχές, και ομολογίες που δεν είναι διαπραγματεύσιμες σε ρυθμιζόμενη αγορά.

2. Το ότι η παράγραφος 1 δεν προβλέπει περιορισμό όσον αφορά την τοποθέτηση σε μια συγκεκριμένη κατηγορία στοιχείων ενεργητικού δεν σημαίνει ότι τα στοιχεία αυτής της κατηγορίας μπορούν να γίνουν δεκτά χωρίς περιορισμό για την κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών. Το κράτος μέλος καταγωγής θεσπίζει λεπτομερέστερους κανόνες με τους οποίους καθορίζονται οι όροι χρησιμοποίησης των αποδεκτών στοιχείων του ενεργητικού. Κατά τη θέσπιση και εφαρμογή των εν λόγω κανόνων, το κράτος μέλος καταγωγής μεριμνά ειδικότερα ώστε να τηρούνται οι ακόλουθες αρχές:

- i) τα στοιχεία του ενεργητικού που καλύπτουν τα τεχνικά αποθεματικά πρέπει να είναι δέοντως διαφοροποιημένα και διεσπαρμένα κατά τρόπο ώστε να είναι βέβαιο ότι δεν θα υπάρχει υπερβολική εξάρτηση από μια συγκεκριμένη κατηγορία στοιχείων του ενεργητικού, από ένα συγκεκριμένο τομέα τοποθετήσεων ή από μια συγκεκριμένη επένδυση,
- ii) οι τοποθετήσεις σε στοιχεία του ενεργητικού που παρουσιάζουν υψηλό βαθμό κινδύνου, είτε λόγω της φύσής τους, είτε λόγω της ιδιότητας του εκδότη, πρέπει να περιορίζονται σε σύνετα επίπεδα,
- iii) οι περιορισμοί που επιβάλλονται σε ιδιαίτερες κατηγορίες στοιχείων του ενεργητικού, λαμβάνουν υπόψη τον τρόπο με τον οποίο συνυπολογίζεται η αντασφάλιση κατά τον υπολογισμό των τεχνικών αποθεματικών,
- iv) όταν πρόκειται για στοιχεία του ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν επένδυση σε θυγατρική επιχείρηση, η οποία διαχειρίζεται για λογαριασμό της ασφαλιστικής επιχείρησης το σύνολο ή μέρος των επενδύσεών της, το κράτος μέλος καταγωγής λαμβάνει υπόψη του κατά την εφαρμογή των κανόνων και των αρχών που αναφέρει το παρόν άρθρο, τα αντίστοιχα στοιχεία του ενεργητικού που κατέχει η θυγατρική επιχείρηση· το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να εφαρμόζει την ίδια μεταχείριση στα στοιχεία του ενεργητικού άλλων θυγατρικών,

- v) το ποσοστό των στοιχείων του ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν τα τεχνικά αποθεματικά το οποίο αντιστοιχεί σε μη ρευστές επενδύσεις πρέπει να περιορίζεται σε συνετά επίπεδα,
- vi) όταν τα στοιχεία του ενεργητικού περιλαμβάνουν δάνεια προς ορισμένα πιστωτικά ιδρύματα ή ομολογίες που έχουν εκδώσει τα εν λόγω ιδρύματα, το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να λαμβάνει υπόψη, για την εφαρμογή των κανόνων και αρχών του παρόντος άρθρου, τα αντίστοιχα στοιχεία του ενεργητικού που κατέχουν τα εν λόγω πιστωτικά ιδρύματα. Αυτό ισχύει μόνο εφόσον το πιστωτικό ίδρυμα έχει την έδρα του σε κράτος μέλος, ανήκει καθ' ολοκληρίαν στο εν λόγω κράτος μέλος ή/και στις τοπικές αρχές του και οι δραστηριότητές του, σύμφωνα με το καταστατικό του, συνίστανται στη χορήγηση δανείων, με την ιδιότητά του διαμεσολαβητή, προς το κράτος ή τις τοπικές αρχές ή τη χορήγηση δανείων τα οποία εγγυώνται το κράτος ή οι τοπικές αρχές ή ακόμα τη χορήγηση δανείων σε οργανισμούς στενά συνδεδεμένους με το κράτος ή τις τοπικές αρχές.

3. Στα πλαίσια λεπτομερών κανόνων σχετικά με τους όρους χρήσης των αποδεκτών στοιχείων του ενεργητικού, το κράτος μέλος ρυθμίζει με περιοριστικότερο τρόπο:

- τα δάνεια που δεν συνοδεύονται από τραπεζική εγγύηση, εγγύηση ασφαλιστικών επιχειρήσεων, υποθήκη ή άλλη μορφή ασφάλειας, σε σχέση με τα δάνεια που είναι εξασφαλισμένα με ένα από τους ανωτέρω τρόπους,
- τους ΟΣΕΚΑ που δεν είναι συντονισμένοι κατά την έννοια της οδηγίας 85/611/ΕΟΚ ⁽¹⁾ και τα άλλα ταμεία επενδύσεων, σε σχέση με τους ΟΣΕΚΑ που είναι συντονισμένοι κατά την έννοια της αυτής οδηγίας,
- τους τίτλους που δεν είναι διαπραγματεύσιμοι σε ρυθμιζόμενη αγορά, σε σχέση με τίτλους διαπραγματεύσιμους σε ρυθμιζόμενη αγορά,
- τα ομόλογα, ομολογίες και άλλους τίτλους της χρηματαγοράς και της κεφαλαιαγοράς που δεν έχουν εκδοθεί από κράτος, περιφερειακή ή τοπική αρχή ή επιχείρηση που ανήκει στη ζώνη Α κατά την έννοια της οδηγίας 89/647/ΕΟΚ ⁽²⁾, ή έχουν εκδοθεί από διεθνή οργανισμό στον οποίο δεν συμμετέχει ένα κράτος μέλος της Κοινότητας, σε σχέση με τους ίδιους αυτούς χρηματοπιστωτικούς τίτλους των οποίων οι εκδότες παρουσιάζουν τα χαρακτηριστικά αυτά.

4. Τα κράτη μέλη δύνανται να ορίσουν το όριο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) σε 40% για

⁽¹⁾ Οδηγία 85/611/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1985 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετική με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ). (ΕΕ αριθ. L 375 της 31. 12. 1985, σ. 3). Οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 88/220/ΕΟΚ (ΕΕ αριθ. L 100 της 19. 4. 1988, σ. 31).

⁽²⁾ Οδηγία 89/647/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1989 σχετικά με τον συντελεστή φερεγγυότητας των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ αριθ. L 386 της 30. 12. 1989, σ. 14).

ορισμένες ομολογίες, όταν αυτές εκδίδονται από πιστωτικό ίδρυμα που έχει την έδρα του σε κράτος μέλος και υπόκειται, εκ του νόμου, σε ιδιαίτερο κρατικό έλεγχο που αποσκοπεί στην προστασία των κατόχων των ομολογιών αυτών. Ειδικότερα, τα ποσά που προέρχονται από την έκδοση των ομολογιών αυτών πρέπει να επενδύονται, σύμφωνα με το νόμο, σε στοιχεία ενεργητικού που να καλύπτουν επαρκώς, καθόλη τη διάρκεια της ισχύος των ομολογιών, τις απορρέουσες υποχρεώσεις και, σε περίπτωση αδυναμίας πληρωμής εκ μέρους του εκδότη, να χρησιμοποιούνται προνομιακά για την εξόφληση του κεφαλαίου και την πληρωμή των δεδουλευμένων τόκων.

5. Τα κράτη μέλη δεν απαιτούν από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να διενεργούν τοποθετήσεις σε συγκεκριμένες κατηγορίες στοιχείων του ενεργητικού.

6. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 1, σε ειδικές περιστάσεις και μετά από αίτηση της ασφαλιστικής επιχείρησης, το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί προσωρινά, και με δεόντως αιτιολογημένη απόφαση, να επιτρέπει παρεκκλίσεις από τους κανόνες που ορίζονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) έως ε), με την επιφύλαξη του άρθρου 20.

Άρθρο 23

1. Όταν οι προβλεπόμενες στη σύμβαση παροχές συνδέονται άμεσα με την αξία μεριδίων ΟΣΕΚΑ ή με την αξία των στοιχείων του ενεργητικού που περιλαμβάνονται σε ένα εσωτερικό κεφάλαιο το οποίο κατέχει η ασφαλιστική επιχείρηση, και το οποίο συνήθως κατανέμεται σε μερίδια, τα τεχνικά αποθεματικά που καλύπτουν αυτές τις παροχές πρέπει να απαρτίζονται κατά το δυνατόν περισσότερο από τα εν λόγω μερίδια ή, εάν δεν υπάρχουν μερίδια, από τα εν λόγω στοιχεία του ενεργητικού.

2. Όταν οι προβλεπόμενες στη σύμβαση παροχές συνδέονται άμεσα με κάποιο δείκτη μετοχών ή κάποια άλλη αξία αναφοράς εκτός εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα τεχνικά αποθεματικά που αντιστοιχούν στις παροχές αυτές πρέπει να απαρτίζονται όσο το δυνατόν περισσότερο από τα μερίδια που θεωρούνται ότι απαρτίζουν την αξία αναφοράς ή, εάν δεν υπάρχουν μερίδια, από στοιχεία του ενεργητικού που παρέχουν τη δέουσα ασφάλεια και είναι ευχερώς διαπραγματεύσιμα και που παρουσιάζουν όσο το δυνατόν πιο στενή αντιστοιχία με τα στοιχεία στα οποία βασίζεται η συγκεκριμένη αξία αναφοράς.

3. Τα άρθρα 20 και 22 δεν ισχύουν για τα στοιχεία του ενεργητικού, διά της κατοχής των οποίων καλύπτονται ασφαλιστικές υποχρεώσεις οι οποίες είναι άμεσα συνδεδεμένες με τις παροχές τις αναφερόμενες στις παραγράφους 1 και 2. Οποιαδήποτε μνεία των κατ' άρθρο 22 τεχνικών αποθεματικών αναφέρεται στα τεχνικά αποθεματικά, εξαιρείται των σχετικών με αυτόν τον τύπο υποχρεώσεων.

4. Όταν οι βάσει των παραγράφων 1 και 2 παροχές ενέχουν εγγύηση ορισμένου αποτελέσματος όσον αφορά

την επένδυση ή οποιαδήποτε άλλη εγγυημένη παροχή, τα αντιστοιχα πρόσθετα τεχνικά αποθεματικά εμπίπτουν στα άρθρα 20, 21 και 22.

Άρθρο 24

1. Για την εφαρμογή του άρθρου 17 παράγραφος 3 και του άρθρου 28 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ, τα κράτη μέλη συμμορφώνονται προς το παράρτημα I της παρούσας οδηγίας όσον αφορά τους κανόνες της νομισματικής αντιστοιχίας.

2. Το παρόν άρθρο δεν ισχύει για τις υποχρεώσεις οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 23 της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 25

Στο άρθρο 18 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ, το σημείο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Από τα περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησης, μετά την αφαίρεση κάθε προβλεπτής υποχρέωσης, μείνουν τα άυλα περιουσιακά στοιχεία. Τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία περιλαμβάνουν ιδίως:

— το καταβληθέν εταιρικό κεφάλαιο ή, εάν πρόκειται περί αλληλοασφαλιστικών συνεταιρισμών, το αρχικό πράγματι καταβληθέν ποσό, συν τους λογαριασμούς των εταιρών οι οποίοι πληρούν το σύνολο των ακόλουθων κριτηρίων:

α) οι καταστατικές διατάξεις ορίζουν ότι από τους λογαριασμούς αυτούς μπορούν να γίνονται πληρωμές στα μέλη μόνον εφόσον αυτό δεν προκαλεί πτώση του περιθωρίου φερεγγυότητας κάτω του απαιτούμενου επιπέδου ή εάν, μετά από τη διάλυση της επιχείρησης, έχουν εξοφληθεί όλα τα άλλα χρέη της επιχείρησης·

β) οι καταστατικές διατάξεις ορίζουν, όσον αφορά οιαδήποτε πληρωμή αυτού του είδους για άλλους λόγους εκτός από την ατομική καταγγελία της ιδιότητας του μέλους, ότι οι αρμόδιες αρχές ειδοποιούνται τουλάχιστον ένα μήνα πριν και ότι μπορούν, εντός αυτής της περιόδου, να απαγορεύσουν την πληρωμή·

γ) οι σχετικές καταστατικές διατάξεις μπορούν να τροποποιηθούν μόνον αφού οι αρμόδιες αρχές δηλώσουν ότι δεν έχουν αντιρρήσεις για την τροποποίηση, υπό την επιφύλαξη των κριτηρίων που απαριθμούνται στα στοιχεία α) και β),

— το ήμισυ του μη καταβληθέντος τμήματος του εταιρικού ή του αρχικού κεφαλαίου, εφόσον το καταβληθέν τμήμα ισούται με το 25 % του εταιρικού ή αρχικού κεφαλαίου,

— τα αποθεματικά (εκ του νόμου επιβαλλόμενα ή ελεύθερα) που δεν αντιστοιχούν σε υποχρεώσεις,

— τη μεταφορά κερδών,

— τις προτιμησιακές σωρευτικές μετοχές και τα δάνεια μειωμένης εξασφάλισης τα οποία μπορούν να περιληφθούν μόνον μέχρι ποσοστού 50 % του περιθωρίου φερεγγυότητας, 25 % κατ' ανώτατο όριο του οποίου περιλαμβάνει δάνεια μειωμένης εξασφάλισης καθορισμένης λήξης, ή προτιμησιακές σωρευτικές μετοχές με καθορισμένη διάρκεια, εφόσον πληρούνται τουλάχιστον τα ακόλουθα κριτήρια:

α) σε περίπτωση πτώχευσης ή εκκαθάρισης της ασφαλιστικής επιχείρησης, να υπάρχουν δεσμευτικές συμφωνίες βάσει των οποίων τα δάνεια μειωμένης εξασφάλισης ή οι προτιμησιακές μετοχές μετατρέπονται μετά τις απαιτήσεις όλων των άλλων πιστωτών και δεν εξοφλούνται παρά μόνο μετά την εξόφληση όλων των άλλων εκκρεμούντων τη στιγμή εκείνη χρεών.

Τα δάνεια μειωμένης εξασφάλισης πρέπει επίσης να πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

β) να λαμβάνονται υπόψη μόνο τα ποσά που έχουν πράγματι καταβληθεί·

γ) η αρχική διάρκεια των δανείων, με καθορισμένη λήξη, πρέπει να είναι τουλάχιστον πενταετής. Ένα έτος το αργότερο πριν από τη λήξη, η ασφαλιστική επιχείρηση υποβάλλει προς έγκριση στις αρμόδιες αρχές σχέδιο που ορίζει πώς θα διατηρηθεί ή θα αυξηθεί το περιθώριο φερεγγυότητας στο επιθυμητό επίπεδο κατά τη λήξη, εκτός εάν το ποσό μέχρι το οποίο το δάνειο μπορεί να συμπεριληφθεί στα συστατικά μέρη του περιθωρίου φερεγγυότητας μειώνεται σταδιακά κατά τα τελευταία πέντε τουλάχιστον έτη προ της λήξεως. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να επιτρέπουν την προ της λήξεως εξόφληση αυτών των ποσών, εφόσον η σχετική αίτηση υποβάλλεται από την εκδότρια ασφαλιστική επιχείρηση και το περιθώριο φερεγγυότητάς της δεν είναι κατώτερο του απαιτούμενου επιπέδου·

δ) τα δάνεια μη καθορισμένης λήξεως εξοφλούνται μόνο με πενταετή προειδοποίηση, εκτός εάν δεν θεωρούνται ως συστατικό μέρος του περιθωρίου φερεγγυότητας ή εάν για την πρόωπη εξόφλησή τους απαιτείται προηγουμένως να συμφωνήσουν οι αρμόδιες αρχές. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, η ασφαλιστική επιχείρηση ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την προτεινόμενη ημερομηνία εξόφλησης, υποδεικνύοντας το πραγματικό και απαιτούμενο περιθώριο φερεγγυότητας πριν και μετά την εξόφληση αυτή. Οι αρμόδιες αρχές επιτρέπουν την εξόφληση μόνον εάν το περιθώριο φερεγγυότητας της ασφαλιστικής επιχείρησης δεν κινδυνεύει να κατέβει κάτω από το απαιτούμενο επίπεδο·

- ε) η σύμβαση δανείου δεν πρέπει να περιλαμβάνει ρήτρες που προβλέπουν ότι, σε συγκεκριμένες περιστάσεις, εκτός από την εκκαθάριση της ασφαλιστικής επιχείρησης, η οφειλή καθίσταται απαιτητή πριν από τη συμφωνημένη ημερομηνία εξόφλησης·
- στ) η σύμβαση δανείου μπορεί να τροποποιηθεί μόνον αφού οι αρμόδιες αρχές δηλώσουν ότι δεν αντιτίθενται στην τροποποίηση,
- τίτλους αόριστης διάρκειας και άλλοι τίτλοι που πληρούν τις κατωτέρω προϋποθέσεις, συμπεριλαμβανομένων των σωρευτικών προτιμησιακών μετοχών εκτός από αυτές που αναφέρονται στην προηγούμενη περίπτωση, μέχρι ποσοστού 50 % του περιθωρίου φερεγγυότητας για το σύνολο των τίτλων αυτών και των δανείων μειωμένης εξασφάλισης που αναφέρονται στην προηγούμενη περίπτωση:
- α) δεν μπορούν να ρευστοποιηθούν με πρωτοβουλία του κομιστή ή χωρίς προηγούμενη συμφωνία της αρμόδιας αρχής·
- β) η σύμβαση έκδοσης των τίτλων πρέπει να παρέχει στην ασφαλιστική επιχείρηση τη δυνατότητα να αναβάλλει την καταβολή των τόκων του δανείου·
- γ) οι απαιτήσεις του δανειστή έναντι της ασφαλιστικής επιχείρησης πρέπει να κατατάσσονται μετά τις απαιτήσεις όλων των άλλων πιστωτών που δεν έχουν μειωμένη εξασφάλιση·
- δ) τα έγγραφα τα σχετικά με την έκδοση των τίτλων πρέπει να προβλέπουν τη δυνατότητα το χρέος και οι μη καταβληθέντες τόκοι να καλύπτουν τις ζημιές, επιτρέποντας συγχρόνως τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της ασφαλιστικής επιχείρησης·
- ε) λαμβάνονται υπόψη μόνο τα ποσά που έχουν πράγματι καταβληθεί.»

Άρθρο 26

Τρία χρόνια το αργότερο μετά τη θέση σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή υποβάλλει στην επιτροπή ασφαλιστικών θεμάτων έκθεση για την ανάγκη μεταγενέστερης εναρμόνισης του περιθωρίου φερεγγυότητας.

Άρθρο 27

Το άρθρο 21 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 21

1. Τα κράτη μέλη δεν θεσπίζουν κανένα κανόνα σχετικά με την επιλογή των στοιχείων ενεργητικού που υπερβαίνουν τα αντιπροσωπευτικά στοιχεία των τεχνικών αποθεματικών που αναφέρονται στο άρθρο 17.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 17 παράγραφος 3, του άρθρου 24 παράγραφοι 1, 2, 3 και 5 και του άρθρου 26 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, τα κράτη μέλη δεν περιορίζουν την ελεύθερη διάθεση των κινητών ή ακίνητων στοιχείων του ενεργητικού που αποτελούν μέρος των περιουσιακών στοιχείων ασφαλιστικών επιχειρήσεων που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν αποτελούν εμπόδιο στα μέτρα τα οποία τα κράτη μέλη, προκειμένου να διαφυλάξουν τα συμφέροντα των ασφαλισμένων, έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν ως ιδιοκτήτες εταίροι των εν λόγω επιχειρήσεων.»

Κεφάλαιο 3

Άρθρο 28

Το κράτος μέλος της ασφαλιστικής υποχρέωσης δεν μπορεί να εμποδίζει τον αντισυμβαλλόμενο να συνάπτει σύμβαση με ασφαλιστική επιχείρηση που έχει λάβει άδεια λειτουργίας υπό τους όρους του άρθρου 6 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ, εφόσον η σύμβαση αυτή δεν αντιβαίνει προς τις νομικές διατάξεις περί γενικού συμφέροντος που ισχύουν στο κράτος μέλος της υποχρέωσης.

Άρθρο 29

Τα κράτη μέλη δεν θεσπίζουν διατάξεις που απαιτούν προηγούμενη συναίνεση ή τη συστηματική κοινοποίηση των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, των τιμολογίων, των τεχνικής φύσεως στοιχείων που χρησιμοποιούνται ως βάση για τον υπολογισμό των τιμολογίων και των τεχνικών αποθεματικών, των υποδειγμάτων και άλλων εντύπων που η ασφαλιστική επιχείρηση προτίθεται να χρησιμοποιήσει στις σχέσεις της με τους αντισυμβαλλόμενους.

Παρά το πρώτο εδάφιο, και αποκλειστικά και μόνο για να ελέγχεται η τήρηση των εθνικών διατάξεων σχετικά με τις αναλογιστικές αρχές, το κράτος μέλος καταγωγής μπορεί να απαιτεί τη συστηματική κοινοποίηση των τεχνικής φύσεως στοιχείων που χρησιμοποιούνται ως βάση για τον υπολογισμό των τιμολογίων και των τεχνικών αποθεματικών, χωρίς όμως η τήρηση της απαίτησης αυτής να συνιστά για την επιχείρηση απαραίτητη προϋπόθεση για την άσκηση των δραστηριοτήτων της.

Το αργότερο πέντε έτη μετά την ημερομηνία θέσης σε εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση περί της εφαρμογής των διατάξεων αυτών.

Άρθρο 30

1. Στο άρθρο 15 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ, διαγράφονται οι όροι «που συνομολογήθηκε σε μια από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στον τίτλο ΙΙΙ».

2. Στο άρθρο 15 της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Τα κράτη μέλη μπορούν να μην εφαρμόζουν την παράγραφο 1 στις συμβάσεις με διάρκεια ίση ή κατώτερη των έξι μηνών καθώς και όταν, λόγω της ιδιότητας του αντισυμβαλλόμενου ή των περιστάσεων υπό τις οποίες συνήφθη η σύμβαση, ο αντισυμβαλλόμενος δεν χρειάζεται την ειδική αυτή προστασία. Τα κράτη μέλη προσδιορίζουν στη νομοθεσία τους σε ποιές περιπτώσεις δεν εφαρμόζεται η παράγραφος 1.»

Άρθρο 31

1. Πριν συναφθεί η ασφαλιστική σύμβαση, πρέπει να ανακοινώνονται στον αντισυμβαλλόμενο τουλάχιστον οι πληροφορίες που απαριθμούνται στο παράρτημα II σημείο Α.

2. Ο αντισυμβαλλόμενος πρέπει να ενημερώνεται καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης για τις τροποποιήσεις που αφορούν τις πληροφορίες που απαριθμούνται στο παράρτημα II σημείο Β.

3. Το κράτος μέλος της ασφαλιστικής υποχρέωσης δεν μπορεί να απαιτεί από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις να χορηγούν πληροφορίες επιπλέον εκείνων που απαριθμούνται στο παράρτημα II, παρά μόνο στην περίπτωση που οι πληροφορίες αυτές είναι απαραίτητες για τη σωστή κατανόηση των βασικών στοιχείων της υποχρέωσης εκ μέρους του αντισυμβαλλόμενου.

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής τους παρόντος άρθρου και του παραρτήματος II θεσπίζονται από το κράτος μέλος της υποχρέωσης.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Άρθρο 32

Το άρθρο 10 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 10

1. Κάθε ασφαλιστική επιχείρηση που επιθυμεί να ιδρύσει υποκατάστημα στο έδαφος άλλου κράτους μέλους προβαίνει σε σχετική κοινοποίηση προς την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από την ασφαλιστική επιχείρηση που επιθυμεί να εγκαταστήσει υποκατάστημα σε άλλο κράτος μέλος να συνοδεύει την κοινοποίηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 με τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) το όνομα του κράτους μέλους, στο έδαφος του οποίου προτίθεται να ιδρύσει το υποκατάστημα·

β) πρόγραμμα δραστηριοτήτων της, στο οποίο πρέπει ιδίως να αναφέρονται το είδος των προτεινόμενων εργασιών και η διοικητική οργάνωση του υποκαταστήματος·

γ) διεύθυνση, στο κράτος μέλος του υποκαταστήματος, στην οποία είναι δυνατό να ζητούνται και να παραδίδονται τα έγγραφα, υπό τον όρο ότι η διεύθυνση αυτή είναι η ίδια με εκείνη στην οποία αποστέλλονται όλες οι κοινοποιήσεις που απευθύνονται στον γενικό αντιπρόσωπο·

δ) όνομα του γενικού αντιπροσώπου του υποκαταστήματος, ο οποίος πρέπει να έχει επαρκή εξουσία για να δεσμεύει την επιχείρηση έναντι τρίτων και να την αντιπροσωπεύει ενώπιον των αρχών και των δικαστηρίων του κράτους μέλους του υποκαταστήματος. Όσον αφορά τη Lloyd's, σε περίπτωση ενδεχόμενων διαφορών στο κράτος μέλος του υποκαταστήματος, οι οποίες σχετίζονται με συνομολογηθείσες υποχρεώσεις, δεν πρέπει να προκύπτουν για τους ασφαλισμένους δυσχέρειες μεγαλύτερες από εκείνες που ήταν ενδεχόμενο να προκύψουν εάν οι διαφορές αυτές αφορούσαν συνήθεις ασφαλιστικές επιχειρήσεις. Για το σκοπό αυτό, οι αρμοδιότητες του γενικού αντιπροσώπου πρέπει, ιδίως, να περιλαμβάνουν την ικανότητα να ενάγεται ενώπιον των δικαστηρίων υπό την ιδιότητά του αυτή, με την εξουσία να δεσμεύει τους ενδιαφερόμενους ασφαλιστές της Lloyd's.

3. Εκτός από την περίπτωση κατά την οποία η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής έχει λόγους να αμφιβάλλει, λαμβανομένου υπόψη του προγράμματος δραστηριοτήτων, για την επάρκεια της διοικητικής οργάνωσης ή τη χρηματοοικονομική κατάσταση της ασφαλιστικής επιχείρησης, ή για την εντιμότητα και τα επαγγελματικά προσόντα ή των εμπειρία των υπευθύνων διευθυντικών στελεχών και του γενικού αντιπροσώπου, η αρχή αυτή, εντός τριμήνου από την παραλαβή όλων των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 2, τις ανακοινώνει στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους του υποκαταστήματος και ενημερώνει σχετικά την ενδιαφερόμενη επιχείρηση.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής πιστοποιεί επίσης ότι η ασφαλιστική επιχείρηση όντως διαθέτει το ελάχιστο περιθώριο φερεγγυότητας που υπολογίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 19 και 20.

Εάν η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής αρνείται να κοινοποιήσει τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 2 στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους του υποκαταστήματος, γνωστοποιεί τους λόγους της άρνησής της στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση εντός τριμήνου από τη λήψη όλων των πληροφοριών. Η άρνηση αυτή ή η παράλειψη απάντησης μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο άσκησης ενδίκων μέσων στο κράτος μέλος καταγωγής.

4. Πριν από την έναρξη των δραστηριοτήτων του υποκαταστήματος της ασφαλιστικής επιχείρησης, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους του υποκαταστήματος έχει προθεσμία δύο μηνών από την παραλαβή της ανακοίνωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 3 προκειμένου να αναφέρει, εφόσον είναι αναγκαίο, στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, οι δραστηριότητες αυτές πρέπει να ασκούνται στο κράτος μέλος του υποκαταστήματος.

5. Μόλις λάβει σχετική ανακοίνωση εκ μέρους της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους του υποκαταστήματος ή, σε περίπτωση σιωπής εκ μέρους της, αμέσως μετά τη λήξη της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 4, το υποκατάστημα μπορεί να εγκατασταθεί και να αρχίσει τις δραστηριότητές του.

6. Σε περίπτωση τροποποίησης του περιεχομένου μιας από τις πληροφορίες που έχουν κοινοποιηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 στοιχεία β), γ) ή δ), η ασφαλιστική επιχείρηση γνωστοποιεί γραπτώς την εν λόγω τροποποίηση στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής και του κράτους μέλους του υποκαταστήματος τουλάχιστον ένα μήνα πριν πραγματοποιηθεί η τροποποίηση αυτή, προκειμένου η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής και η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους του υποκαταστήματος να μπορέσουν να εκπληρώσουν τα αντίστοιχα καθήκοντά τους σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 4.»

Άρθρο 33

Το άρθρο 11 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ καταργείται.

Άρθρο 34

Το άρθρο 11 της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 11

Κάθε επιχείρηση που προτίθεται να ασκήσει για πρώτη φορά τις δραστηριότητές της υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, υποχρεούται να ενημερώσει προηγουμένως τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, δηλώνοντας τη φύση των ασφαλιστικών υποχρεώσεων που προτίθεται να καλύπτει.»

Άρθρο 35

Το άρθρο 14 της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 14

1. Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ανακοινώνουν, εντός προθεσμίας ενός μηνός από την κοινοποίηση που προβλέπεται στο άρθρο 11, στο κράτος μέλος ή στα κράτη μέλη στο έδαφος των οποίων η επιχείρηση προτίθεται να ασκήσει δραστηριότητες υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών:

- α) μια βεβαίωση στην οποία αναφέρεται ότι η επιχείρηση διαθέτει το ελάχιστο περιθώριο φερεγγυότητας, το οποίο υπολογίζεται σύμφωνα με τα άρθρα 19 και 20 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ·
- β) τους κλάδους στους οποίους η ενδιαφερόμενη επιχείρηση έχει λάβει άδεια να ασκεί δραστηριότητες·
- γ) τη φύση των ασφαλιστικών υποχρεώσεων που η επιχείρηση προτίθεται να καλύψει στο κράτος μέλος παροχής υπηρεσιών.

Οι εν λόγω αρμόδιες αρχές ενημερώνουν συγχρόνως την ενδιαφερόμενη επιχείρηση σχετικά.

2. Εάν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής δεν ανακοινώσουν τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, πρέπει να γνωστοποιήσουν, εντός της ίδιας προθεσμίας, τους λόγους αυτής της άρνησης, στην επιχείρηση. Κατά της αρνήσεως αυτής, πρέπει να υπάρχει δυνατότητα άσκησης ένδικων μέσων στο κράτος μέλος καταγωγής.

3. Η επιχείρηση μπορεί να αρχίσει τις δραστηριότητές της από την ημερομηνία κατά την οποία ενημερώνεται σχετικά με την ανακοίνωση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο.»

Άρθρο 36

Το άρθρο 17 της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 17

Κάθε τροποποίηση που η επιχείρηση προτίθεται να επιφέρει στα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 11, υπόκειται στη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 11 και 14.»

Άρθρο 37

Τα άρθρα 10, 12, 13, 16, 22 και 24 της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ καταργούνται.

Άρθρο 38

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του υποκαταστήματος ή του κράτους μέλους της παροχής των υπηρεσιών μπορούν να απαιτούν να τους παρέχονται, στην επίσημη γλώσσα (-ες) του εν λόγω κράτους μέλους, οι πληροφορίες τις οποίες μπορούν, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, να ζητούν όσον αφορά τη δραστηριότητα των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που λειτουργούν στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους.

Άρθρο 39

1. Το άρθρο 19 της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ καταργείται.

2. Το κράτος μέλος του υποκαταστήματος ή το κράτος μέλος της παροχής των υπηρεσιών δεν θεσπίζει διατάξεις που απαιτούν προηγούμενη συναίνεση για τους γενικούς και ειδικούς όρους των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, τα τιμολόγια, τα τεχνικής φύσεως στοιχεία που χρησιμοποιούν ως βάση υπολογισμού των τιμολογίων και των τεχνικών αποθεματικών, και τα υποδείγματα και άλλα έντυπα που η επιχείρηση προτίθεται να χρησιμοποιήσει στις σχέσεις της με τους αντισυμβαλλόμενους, ή τη συστηματική κοινοποίησή τους. Προκειμένου να ελέγξει την τήρηση των εθνικών διατάξεων περί ασφαλιστικών συμβάσεων, το κράτος μέλος του υποκαταστήματος ή το κράτος μέλος της παροχής των υπηρεσιών, μπορεί μόνο να απαιτεί από κάθε επιχείρηση που επιθυμεί να πραγματοποιήσει ασφαλιστικές εργασίες στο έδαφός του, υπό καθεστώς εγκατάστασης ή υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, τη μη συστηματική κοινοποίηση των όρων και λοιπών εντύπων που προτίθεται να χρησιμοποιήσει, χωρίς όμως η τήρηση αυτής

της απαίτησης να μπορεί να συνιστά για την επιχείρηση απαραίτητη προϋπόθεση για την άσκηση της δραστηριότητάς της.

Άρθρο 40

1. Το άρθρο 20 της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ καταργείται.

2. Κάθε επιχείρηση που πραγματοποιεί ασφαλιστικές πράξεις υπό καθεστώς εγκατάστασης ή υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, υποχρεούται να υποβάλλει στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του υποκαταστήματος ή/και του κράτους μέλους της παροχής των υπηρεσιών οποιοδήποτε έγγραφο της ζητηθεί για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος άρθρου, εφόσον οι επιχειρήσεις που εδρεύουν στα εν λόγω κράτη μέλη υπέχουν παρόμοια υποχρέωση.

3. Αν οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους διαπιστώσουν ότι μια επιχείρηση που έχει υποκατάστημα ή λειτουργεί υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στο έδαφός του δεν τηρεί τους κανόνες δικαίου που ισχύουν στη συγκεκριμένη περίπτωση σ' αυτό το κράτος μέλος, καλούν την εν λόγω επιχείρηση να θέσει τέρμα στην αντικανονική αυτή κατάσταση.

4. Αν η εν λόγω επιχείρηση δεν πράξει τα δέοντα, οι αρμόδιες αρχές του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους ενημερώνουν σχετικά τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής. Οι τελευταίες λαμβάνουν, το συντομότερο δυνατό, όλα τα κατάλληλα μέτρα ώστε η εν λόγω επιχείρηση να θέσει τέρμα στην αντικανονική αυτή κατάσταση. Η φύση αυτών των μέτρων ανακοινώνεται στις αρμόδιες αρχές του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους.

5. Αν, παρά τα ληφθέντα από το κράτος μέλος καταγωγής μέτρα ή σε περίπτωση ανεπάρκειας των μέτρων αυτών ή έλλειψης κατάλληλων μέτρων σ' αυτό το κράτος μέλος, η επιχείρηση εξακολουθεί να παραβιάζει τους κανόνες δικαίου που ισχύουν στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, το τελευταίο μπορεί, αφού ενημερώσει σχετικά τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη ή την καταστολή νέων παρατυπιών, και, εφόσον είναι απόλυτα αναγκαίο, να απαγορεύσει τη σύναψη νέων ασφαλιστικών συμβάσεων από την επιχείρηση αυτή στο έδαφός του. Τα κράτη μέλη φροντίζουν να παρέχεται η δυνατότητα διενέργειας στο έδαφός τους των κοινοποιήσεων στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις.

6. Οι παράγραφοι 3, 4 και 5 δεν θίγουν το δικαίωμα των ενδιαφερομένων κρατών μελών, σε επείγουσες περιπτώσεις, να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη παρατυπιών που διαπράττονται στο έδαφός τους. Αυτά περιλαμβάνουν τη δυνατότητα απαγόρευσης της σύναψης νέων ασφαλιστικών συμβάσεων από ασφαλιστική επιχείρηση στο έδαφός τους.

7. Οι παράγραφοι 3, 4 και 5 δεν θίγουν την εξουσία των κρατών μελών να επιβάλλουν κυρώσεις για τις διαπραττόμενες στο έδαφός τους παραβάσεις.

8. Αν η επιχείρηση που έχει διαπράξει την παράβαση διαθέτει εγκατάσταση ή περιουσιακά στοιχεία στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, οι αρμόδιες αρχές του κράτους αυτού μπορούν, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, να επιβάλουν, στην εν λόγω εγκατάσταση ή στα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία, τις διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται για την παράβαση αυτή.

9. Κάθε μέτρο που λαμβάνεται κατ' εφαρμογήν των παραγράφων 4 έως 8 και συνεπάγεται κυρώσεις ή περιορισμούς στην άσκηση της ασφαλιστικής δραστηριότητας, πρέπει να αιτιολογείται δεόντως και να κοινοποιείται στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση.

10. Η Επιτροπή υποβάλλει ανά διετία στην επιτροπή ασφαλιστικών θεμάτων έκθεση η οποία παρουσιάζει συνοπτικά τον αριθμό και το είδος των περιπτώσεων κατά τις οποίες, σε κάθε κράτος μέλος, υπήρξε άρνηση κατά την έννοια του άρθρου 10 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ ή του άρθρου 14 της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκαν από την παρούσα οδηγία, ή κατά τις οποίες έχουν ληφθεί μέτρα σύμφωνα με την παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου. Τα κράτη μέλη συνεργάζονται με την Επιτροπή παρέχοντάς της τις αναγκαίες για τη σύνταξη της έκθεσης αυτής πληροφορίες.

Άρθρο 41

Η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις, που εδρεύουν σε κράτος μέλος, να διαφημίζουν τις υπηρεσίες που παρέχουν με όλα τα μέσα επικοινωνίας που είναι διαθέσιμα, στο κράτος μέλος του υποκαταστήματος ή της παροχής των υπηρεσιών, εφόσον τηρούν τους κανόνες που ενδεχομένως διέπουν τον τύπο και το περιεχόμενο αυτής της διαφήμισης και έχουν θεσπιστεί για λόγους γενικού συμφέροντος.

Άρθρο 42

1. Το άρθρο 21 της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ καταργείται.

2. Σε περίπτωση εκκαθάρισης μιας ασφαλιστικής επιχείρησης, οι υποχρεώσεις που προκύπτουν από συμβάσεις που έχουν συναφθεί από υποκατάστημα ή υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, εκτελούνται κατά τον ίδιο τρόπο όπως και οι υποχρεώσεις που προκύπτουν από τις άλλες ασφαλιστικές συμβάσεις της επιχείρησης αυτής, αδιακρίτως υπηκοότητας ασφαλισμένων και δικαιούχων.

Άρθρο 43

1. Το άρθρο 23 της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ καταργείται.

2. Κάθε ασφαλιστική επιχείρηση οφείλει να γνωστοποιεί στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, κάνοντας διάκριση μεταξύ των εργασιών που πραγματοποιούνται υπό καθεστώς εγκατάστασης και εκείνων που πραγματοποιούνται υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπη-

ρεσιών, το ποσό των ασφαλιστρών, χωρίς να αφαιρεί το ποσό της αντασφάλισης, ανά κράτος μέλος και για κάθε έναν από τους κλάδους I έως IX όπως ορίζονται στο παράρτημα της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ.

Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής γνωστοποιεί, σε εύλογη προθεσμία και συγκεντρωτικά, τα στοιχεία αυτά στις αρμόδιες αρχές κάθε ενδιαφερόμενου κράτους μέλους που υποβάλλει σχετική αίτηση.

Άρθρο 44

1. Το άρθρο 25 της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ καταργείται.

2. Με την επιφύλαξη μεταγενέστερης εναρμόνισης, τα ασφαλιστήρια συμβόλαια υπόκεινται αποκλειστικά στους έμμεσους και τους οιονεί φόρους που επιβαρύνουν τα ασφαλιστήρια στο κράτος μέλος της ασφαλιστικής υποχρέωσης κατά την έννοια του άρθρου 2 στοιχείο ε) της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ, καθώς και, όσον αφορά την Ισπανία, στις πρόσθετες επιβαρύνσεις που θεσπίζονται νόμιμα υπέρ του ισπανικού οργανισμού «Consorcio de Compensación de Seguros» για τις ανάγκες των εργασιών του όσον αφορά την αντιστάθμιση ζημιών οι οποίες απορρέουν από έκτακτα γεγονότα που συμβαίνουν σ' αυτό το κράτος μέλος.

Το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση δυνάμει του άρθρου 4 της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ δεν έχει επιπτώσεις στο εφαρμοζόμενο φορολογικό καθεστώς.

Με την επιφύλαξη μεταγενέστερης εναρμόνισης, κάθε κράτος μέλος εφαρμόζει στις επιχειρήσεις που αναλαμβάνουν υποχρεώσεις στο έδαφός του τις εθνικές του διατάξεις όσον αφορά τα μέτρα για τη διασφάλιση της είσπραξης των έμμεσων και των οιονεί φόρων που οφείλονται βάσει του πρώτου εδαφίου.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 45

Τα κράτη μέλη μπορούν να παρέχουν στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που εδρεύουν στο έδαφός τους, και των οποίων τα κτίρια και γήπεδα, που αντιπροσωπεύουν τα τεχνικά αποθεματικά, υπερβαίνουν, τη στιγμή της κοινοποίησης της παρούσας οδηγίας, το ποσοστό που αναφέρεται στο άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχείο α), προθεσμία λήγουσα το αργότερο τις 31 Δεκεμβρίου 1998 για να συμμορφωθούν με την προαναφερθείσα διάταξη.

Άρθρο 46

1. Το άρθρο 26 της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ καταργείται.

2. Για την Ισπανία και την Πορτογαλία μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1995, καθώς και για την Ελλάδα μέχρι τις 31 Δε-

κεμβρίου 1998, ισχύει το ακόλουθο μεταβατικό καθεστώς για τις συμβάσεις για τις οποίες το ένα από αυτά τα κράτη μέλη είναι το κράτος μέλος της ασφαλιστικής υποχρέωσης:

- α) κατά παρέκκλιση από το άρθρο 8 παράγραφος 3 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ και των άρθρων 29 και 39 της παρούσας οδηγίας, οι αρμόδιες αρχές των εν λόγω κρατών μελών μπορούν να απαιτούν την ανακοίνωση, πριν από τη χρησιμοποίησή τους, των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων·
- β) το ποσό των τεχνικών αποθεματικών που συνδέονται με τις συμβάσεις που αναφέρονται στο παρόν άρθρο, καθορίζεται υπό τον έλεγχο του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους σύμφωνα με τους κανόνες που αυτό ορίζει ή, ελλείψει κανόνων, σύμφωνα με την πρακτική που υπάρχει στο έδαφός του σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. Η κάλυψη αυτών των αποθεματικών από ισότιμα και νομισματικά αντιστοίχα στοιχεία του ενεργητικού και ο εντοπισμός των εν λόγω στοιχείων γίνονται υπό τον έλεγχο αυτού του κράτους μέλους σύμφωνα με τους κανόνες ή τις πρακτικές που υιοθετήθηκαν σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 47

Οι ακόλουθες τεχνικές προσαρμογές που πρέπει να γίνουν στις οδηγίες 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ, καθώς και στην παρούσα οδηγία, θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην οδηγία 91/675/ΕΟΚ:

- επέκταση των νομικών μορφών που προβλέπονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ,
- τροποποιήσεις του καταλόγου που αναφέρεται στο παράρτημα της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ· προσαρμογή της ορολογίας του καταλόγου αυτού προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι εξελίξεις που σημειώνονται στις ασφαλιστικές αγορές,
- διευκρίνιση των στοιχείων που συναποτελούν το περιθώριο φερεγγυότητας, τα οποία απαριθμούνται στο άρθρο 18 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η δημιουργία νέων χρηματοπιστωτικών μέσων,
- τροποποίηση του ελαχίστου κεφαλαίου εγγύησης, που προβλέπεται στο άρθρο 20 παράγραφος 2 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ, προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι οικονομικές και δημοσιονομικές εξελίξεις,
- τροποποίηση, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η δημιουργία νέων χρηματοπιστωτικών μέσων του προβλεπόμενου στο άρθρο 21 της παρούσας οδηγίας καταλόγου των στοιχείων του ενεργητικού που γίνονται δεκτά για την κάλυψη τεχνικών αποθεματικών, καθώς και των κανόνων διαφοροποίησης των επενδύσεων οι οποίοι καθορίζονται στο άρθρο 22 της παρούσας οδηγίας,
- τροποποίηση των δυνατοτήτων ευέλικτης εφαρμογής των κανόνων της νομισματικής αντιστοιχίας, που προβλέπονται στο παράρτημα I της παρούσας οδηγίας, προκειμένου να ληφθεί υπόψη η ανάπτυξη νέων μέσων κάλυψης του κινδύνου συναλλάγματος, ή της προόδου που έχει επιτευχθεί στην οικονομική και νομισματική ένωση,

- διευκρίνιση των ορισμών προκειμένου να εξασφαλισθεί η ομοιόμορφη εφαρμογή των οδηγιών 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ, καθώς και της παρούσας οδηγίας, στο σύνολο της Κοινότητας,
- οι τεχνικές αναπροσαρμογές που πρέπει να επέλθουν στους κανόνες καθορισμού των μέγιστων επιτοκίων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 17 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από την παρούσα οδηγία, ιδίως για να λαμβάνεται υπόψη η πρόοδος που έχει επιτευχθεί στην οικονομική και νομισματική ένωση.

Άρθρο 48

1. Τα υποκαταστήματα που έχουν αρχίσει τις δραστηριότητές τους, σύμφωνα με τις διατάξεις του κράτους μέλους εγκατάστασης, πριν από την έναρξη ισχύος των διατάξεων εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, θεωρούνται ότι έχουν αποτελέσει αντικείμενο της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 10 παράγραφοι 1 έως 5 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ. Τα υποκαταστήματα αυτά διέπονται, από την εν λόγω ημερομηνία έναρξης ισχύος, από τα άρθρα 17, 23, 24 και 26 της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ καθώς και από το άρθρο 40 της παρούσας οδηγίας.

2. Τα άρθρα 11 και 14 της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ, όπως τροποποιούνται από την παρούσα οδηγία, δεν θίγουν τα κεκτημένα δικαιώματα των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που λειτουργούσαν υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών πριν από την έναρξη ισχύος των διατάξεων εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 49

Το ακόλουθο άρθρο 31α παρεμβάλλεται στην οδηγία 79/267/ΕΟΚ:

«Άρθρο 31α

1. Υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, κάθε κράτος μέλος επιτρέπει στα πρακτορεία και τα υποκαταστήματα που είναι εγκατεστημένα στο έδαφός του και αναφέρονται στον παρόντα τίτλο, να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου των ασφαλιστικών συμβάσεών τους σε εκδοχέα εγκατεστημένο στο ίδιο κράτος μέλος, εάν οι αρμόδιες αρχές αυτού του κράτους μέλους ή ενδεχομένως του κράτους μέλους που αναφέρεται στο άρθρο 30, πιστοποιούν ότι ο εκδοχέας διαθέτει, λαμβανομένης υπόψη της μεταβίβασης, το αναγκαίο περιθώριο φερεγγυότητας.

2. Υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, κάθε κράτος μέλος επιτρέπει στα πρακτορεία και στα υποκαταστήματα, τα οποία είναι εγκατεστημένα στο έδαφός του και τα οποία αναφέρονται στον παρόντα τίτλο, να μεταβιβάζουν εν όλω ή εν μέρει το χαρτοφυλάκιο των ασφαλιστικών συμβάσεών τους σε ασφαλιστική επιχείρηση που εδρεύει σε άλλο κράτος μέλος, εφόσον οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αυτού πιστοποιούν ότι ο εκδοχέας, λαμβανομένης υπόψη της μεταβίβασης, διαθέτει το αναγκαίο περιθώριο φερεγγυότητας.

3. Εάν ένα κράτος μέλος, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο, επιτρέπει στα πρακτορεία και στα υποκαταστήματα τα οποία είναι εγκατεστημένα στο έδαφός του και τα οποία αναφέρονται στον παρόντα τίτλο, να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου των ασφαλιστικών συμβάσεών τους σε πρακτορείο ή υποκατάστημα το οποίο αναφέρεται στον παρόντα τίτλο και έχει συσταθεί στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, εξακριβώνει εάν οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους του εκδοχέα ή, ενδεχομένως, του κράτους μέλους που αναφέρεται στο άρθρο 30, πιστοποιούν ότι ο εκδοχέας, λαμβανομένης υπόψη της μεταβίβασης, διαθέτει το αναγκαίο περιθώριο φερεγγυότητας ότι το δίκαιο του κράτους μέλους του εκδοχέα προβλέπει τη δυνατότητα παρόμοιας μεταβίβασης και ότι αυτό το κράτος μέλος συγκατατίθεται στη μεταβίβαση αυτή.

4. Στις περιπτώσεις των παραγράφων 1, 2 και 3, το κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται το εκχωρούν πρακτορείο ή υποκατάστημα, επιτρέπει τη μεταβίβαση μόλις του διαβιβασθεί η συγκατάθεση των αρμόδιων αρχών του κράτους μέλους της ασφαλιστικής υποχρέωσης, εάν το κράτος μέλος αυτό δεν είναι το κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται το εκχωρούν πρακτορείο ή υποκατάστημα.

5. Οι αρμόδιες αρχές των αρχών μελών, των οποίων ζητείται η γνώμη, γνωστοποιούν τη γνώμη τους ή τη συγκατάθεσή τους στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους καταγωγής της εκχωρούσας ασφαλιστικής επιχείρησης, εντός τριμήνου από τη λήψη της αιτήσεως. Εάν οι αρχές των οποίων ζητείται η γνώμη δεν έχουν απαντήσει κατά τη λήξη της προθεσμίας, η σιωπή τους ισοδυναμεί με ευνοϊκή γνώμη ή σιωπηρή συγκατάθεση.

6. Η επιτραπέια σύμφωνα με το παρόν άρθρο μεταβίβαση αποτελεί το αντικείμενο, στο κράτος μέλος της υποχρέωσης, δημοσιότητας σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο. Η μεταβίβαση αυτή αντιτάσσεται αυτοδικαίως έναντι των αντισυμβαλλόμενων, των ασφαλισμένων καθώς και κάθε προσώπου το οποίο έλκει δικαιώματα ή υπέχει υποχρεώσεις από τις μεταβιβαζόμενες συμβάσεις.

Η παρούσα διάταξη δεν θίγει το δικαίωμα των κρατών μελών να προβλέπουν τη δυνατότητα για τους αντισυμβαλλόμενους να καταγγείλουν την ασφαλιστική σύμβαση εντός καθορισμένης προθεσμίας από τη μεταβίβαση.»

Άρθρο 50

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αποφάσεις που λαμβάνονται για ασφαλιστική επιχείρηση κατ' εφαρμογή των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων οι οποίες θεσπίζονται συμφώνως προς την παρούσα οδηγία, να είναι δυνατό να αποτελέσουν αντικείμενο άσκησης ενδίκων μέσων.

Άρθρο 51

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1993 τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την

παρούσα οδηγία και τις θέτουν σε ισχύ το αργότερο την 1η Ιουλίου 1994. Ενημερώνουν αμέσως της Επιτροπή σχετικά.

Οι διατάξεις της παραγράφου 1, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι λεπτομερείς διατάξεις για την αναφορά αυτή καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των βασικών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα τον οποίο καλύπτει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 52

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 10 Νοεμβρίου 1992.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

R. NEEDHAM

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΚΑΝΟΝΕΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Το νόμισμα στο οποίο είναι απαιτητές οι υποχρεώσεις του ασφαλιστή, καθορίζεται σύμφωνα με τους ακόλουθους κανόνες:

1. Όταν οι παροχές μιας σύμβασης εκφράζονται σε ορισμένο νόμισμα, οι υποχρεώσεις του ασφαλιστή θεωρούνται απαιτητές στο ίδιο νόμισμα.
2. Τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να επιτρέψουν στις επιχειρήσεις να μην αντιπροσωπεύουν τα τεχνικά αποθεματικά τους, και ιδίως τα μαθηματικά, με νομισματικώς αντίστοιχα στοιχεία του ενεργητικού, εφόσον από την εφαρμογή των προηγούμενων λεπτομερειών προκύπτει ότι η επιχείρηση θα έπρεπε, στο πλαίσιο της αρχής της νομισματικής αντιστοιχίας, να κατέχει στοιχεία του ενεργητικού εκπεφρασμένα σε κάποιο νόμισμα των οποίων το ύψος να μην υπερβαίνει το 7% των στοιχείων του ενεργητικού που είναι εκπεφρασμένα σε άλλα νομίσματα.
3. Τα κράτη μέλη είναι δυνατό να μην απαιτούν από τις επιχειρήσεις την εφαρμογή της αρχής της νομισματικής αντιστοιχίας εφόσον οι υποχρεώσεις είναι απαιτητές σε νόμισμα που δεν είναι νόμισμα ενός των κρατών μελών της Κοινότητας, εφόσον οι επενδύσεις στο νόμισμα αυτό είναι ελεγχόμενες, εφόσον το νόμισμα αυτό υπόκειται σε περιορισμούς μεταβίβασης ή είναι, κατ' αναλογία, ακατάλληλο για την αντιπροσώπευση των τεχνικών αποθεματικών.
4. Οι επιχειρήσεις δύνανται να μην καλύπτουν μέσω νομισματικώς αντίστοιχων στοιχείων του ενεργητικού ποσό που δεν υπερβαίνει το 20% των υποχρεώσεών τους σε συγκεκριμένο νόμισμα.
Το σύνολο πάντως των στοιχείων του ενεργητικού, για όλα τα νομίσματα, δεν πρέπει να είναι χαμηλότερο από το σύνολο των υποχρεώσεων.
5. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να προβλέπει ότι εάν, δυνάμει των προηγούμενων λεπτομερειών, ορισμένες υποχρεώσεις πρέπει να αντιπροσωπεύονται από στοιχεία του ενεργητικού εκφρασμένα στο νόμισμα ενός κράτους, αυτή η διάταξη θεωρείται ότι τηρείται και όταν τα στοιχεία του ενεργητικού εκφράζονται σε Ecu.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΟΥΣ

Οι ακόλουθες πληροφορίες πρέπει να γνωστοποιούνται στον αντισυμβαλλόμενο είτε (Α) πριν από τη σύναψη της σύμβασης είτε (Β) κατά τη διάρκεια της σύμβασης, διατυπώνονται με σαφήνεια και ακρίβεια, και παρέχονται γραπτώς σε μία επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους της ασφαλιστικής υποχρέωσης.

Επιτρέπεται όμως να παρέχονται οι πληροφορίες σε άλλη γλώσσα, εφόσον το ζητήσει ο αντισυμβαλλόμενος και το επιτρέπει το δίκαιο του κράτους μέλους ή ο αντισυμβαλλόμενος δικαιούται να επιλέξει το εφαρμοστέο δίκαιο.

Α. Πριν από τη σύναψη της σύμβασης

Πληροφορίες σχετικά με την ασφαλιστική επιχείρηση	Πληροφορίες σχετικά με την ασφαλιστική υποχρέωση
α.1 Επωνυμία, σκοπός και νομική μορφή της εταιρείας	α.4 Ορισμός των παροχών και προαιρέσεων
α.2 Καθορισμός του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται η έδρα και, ενδεχομένως, το πρακτορείο ή το υποκατάστημα με το οποίο συνάπτεται η σύμβαση	α.5 Διάρκεια της σύμβασης
α.3 Διεύθυνση της έδρας και, ενδεχομένως, του πρακτορείου ή υποκαταστήματος με το οποίο συνάπτεται η σύμβαση	α.6 Τρόπος καταγγελίας της σύμβασης
	α.7 Λεπτομέρειες και διάρκεια καταβολής των ασφαλίσεων
	α.8 Τρόπος υπολογισμού και διανομής των συμμετοχών στο κέρδη
	α.9 Προσδιορισμός των αξιών εξαγοράς και της έκτασης εις την οποία αυτές είναι εγγυημένες
	α.10 Πληροφορίες για τα ασφάλιστρα που αφορούν κάθε εγγύηση, είτε κύρια είτε συμπληρωματική, όποτε είναι απαραίτητες παρόμοιες πληροφορίες
	α.11 Απαρίθμηση των αξιών αναφοράς (λογιστικών μονάδων) που χρησιμοποιήθηκαν στις συμβάσεις μεταβλητού κεφαλαίου (unit-linked policies)
	α.12 Πληροφορίες για τη φύση των αντιπροσωπευτικών στοιχείων του ενεργητικού επί συμβάσεων μεταβλητού κεφαλαίου
	α.13 Τρόπος άσκησης του δικαιώματος υπαναχώρησης
	α.14 Γενικές ενδείξεις περί το φορολογικό καθεστώς που ισχύει για τον συγκεκριμένο τύπο ασφαλιστηρίου
	α.15 Διατάξεις σχετικές με την εξέταση των αιτιάσεων των αντισυμβαλλομένων, ασφαλισμένων ή των δικαιούχων συμβάσεως, όσον αφορά τη σύμβαση· συμπεριλαμβάνεται, ενδεχομένως, η ύπαρξη φορέα αρμόδιου για την εξέταση των αιτιάσεων, υπό την επιφύλαξη της δυνατότητας άσκησης ενδίκου μέσου
	α.16 Το εφαρμοστέο δίκαιο της σύμβασης, εάν οι συμβαλλόμενοι δεν έχουν δικαίωμα επιλογής, ή, αν έχουν δικαίωμα να επιλέγουν, το εφαρμοστέο δίκαιο, και στην περίπτωση αυτή, το δίκαιο του οποίου την επιλογή προτρέπει ο ασφαλιστής

B. Κατά τη διάρκεια της σύμβασης

Εκτός από τους γενικούς και ειδικούς όρους που πρέπει να γνωστοποιούνται στον αντισυμβαλλόμενο, ο τελευταίος πρέπει να έχει τις ακόλουθες πληροφορίες καθ' όλη της διάρκεια της σύμβασης:

Πληροφορίες που αφορούν την ασφαλιστική επιχείρηση	Πληροφορίες που αφορούν την ασφαλιστική υποχρέωση
β.1 Κάθε μεταβολή στην επωνυμία ή τον σκοπό της εταιρείας, τη νομική μορφή ή τη διεύθυνση της έδρας και, ενδεχομένως, του πρακτορείου ή του υποκαταστήματος με το οποίο συνάπτεται η σύμβαση	β.2 Κάθε πληροφορία σχετική με τα σημεία α.4 έως α.12 του σημείου Α σε περίπτωση τροποποίησης της σύμβασης ή της εφαρμοστέας νομοθεσίας β.3 Κάθε χρόνο, πληροφορίες για την κατάσταση της συμμετοχής στα κέρδη